

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 07 (204), 17 iulie 2008

Pomenirea suirii la cer cea de foc purtătoare a Sfântului, Măritului Prooroc Ilie Tesviteanul

20 iulie / 2 august

Sfântul și marele Profet Ilie, acest inger întrupat în carne ce a primit de la Dumnezeu puterea de a deschide și închide cerurile, era de origine din Tesvi în Galaad. Tradiția apocriofă, care a transmis aceste detalii despre nașterea Profetului, precizează că el era din tribul lui Aaron și deci era Preot. Dar nu se găsește nici o urma despre acestea în relatarea Scripturii pe care o rezumăm în cele ce urmează (cf. III Regi 17-20; IV Regi 1 și 2).

Se spune că la nașterea sa tatăl său a văzut oameni îmbrăcați în alb învelindu-l în scutece de foc și, dându-i numele, i-au dat să mănânce o flacăra, simbol al râvnei pentru Dumnezeu care l-a mistuit de-a lungul întregii sale vieți. Încă din copilărie, ținea strict toate poruncile Legii și se ținea în permanență în

fața lui Dumnezeu printr-o feciorie indiferentă, post neîncetat și rugăciune arzătoare, care îi făcură sufletul ca focul și făcură din el modelul vieții mănăstirești.

Pe vremea când Ahab a urcat pe tronul regatului din Nord, aflat în schisma încă din vremea lui Ieroboam, lipsa de pioșenie și depravarea predecesorilor săi ajunse la culme. Încurajat de soția sa, respingătoarea Izabel, el îi persecută pe Profeti și pe toți oamenii rămași credincioși lui Dumnezeu și se închină idolilor Baal și Astarte. Profetul Ilie se duse atunci la rege și îi spuse: "Domnul e viu, Dumnezeul Armatei, Dumnezeul lui Israel, în fața căruia stau astăzi! Nu, nu va fi în acești ani nici rouă nici ploaie decât prin cuvânt din gura mea!" La cuvintele Profetului o secetă groaznică se abătuse atunci, ca febra, asupra pământului: totul fu secăt, devastat, ars; bărbății, femeile, copiii, animalele domestice și animalele sălbatice, toate mureau din lipsa hranei, izvoarele secau, plantele se ofileau și nimic nu scăpa urgiei îngăduite de Dumnezeu, cu speranța că foamea va face pe poporul lui Israel să se căiască și să se întoarcă la credință.

Din porunca lui Dumnezeu, Profetul, acoperit cu o piele de oaie și înveșmântat cu piele de vițel, părăsi ținutul lui Israel și se duse la râul de Chorrath (Kerith), aflată dincolo de Iordan (după tradiția bisericească, în acest loc a fost ridicată apoi mănăstirea Hozeva, care mai există și astăzi, și unde a trăit și sfântul Ioan Iacob Hozevitul). Se adapă cu apa cascadei iar Domnul îi trimise corbi - animale pe care evreii le considerau impure și care aveau reputația unei mari cruzimi față de progeturile lor - pentru a-i duce pâine dimineața și carne seara, ca să trezească în profet mila pentru poporul care suferea. Când cascada seacă și ea, Dumnezeu își trimise slujitorul său la Sarepta din Sidon, lăsându-l să vadă de-a lungul drumului efectele dezastruoase ale secetei, pentru a trezi încă o dată în el mila. Ilie ajunse la o văduvă săracă, păgână, care aduna lemne pentru a coace pâine pentru ea și fiul său. În ciuda sărăciei în care se afla, ea puse înainte de toate datoria ospitalității și îndată ce Profetul i-o ceru, ea îi pregăti o pâine, cu făină și uleiul pe care le mai avea. Primi fără întârziere răsplata ospitalității sale: la cuvântul Profetului, covata sa cu făină și urciorul său cu ulei nu se mai goliră până la revenirea ploii. Trecură câteva zile de când Ilie era găzduit la această văduvă când iată că fiul ei muri. Cum femeia, în durerea ei, îl acuza pe omul lui Dumnezeu că ar fi adus nenorocirea asupra casei ei, Ilie îl luă pe copil, îl urcă la etaj acolo unde locuia el și după ce a suflat de trei ori asupra trupului neînsuflit chemându-l cu strigate puternice pe Dumnezeu, el îl înapoie pe tânărul băiat viu mamei sale, profetind astfel învierea morților.

(continuare în pag. 4)

OMUL ESTE OM DE LA CONCEPȚIE

-Profesorul Jérôme Lejeune-

Jérôme Lejeune s-a născut la 13 iunie 1926 la Monrouge, într-o familie de intelectuali. De la începutul anilor '50, a început să se ocupe de studierea influenței radiației ionizante asupra organismului uman. La sfârșitul anilor '50, el a descoperit că sindromul Down este provocat de o aberație cromozomială - trisomia a 21 de cromozomi, fapt pentru care a fost decorat cu Premiul Kennedy, în 1962. A fost pionierul unor direcții fundamentale în genetică, cum ar fi genetica matematică, influența radiației ionizante asupra genelor, îmbătrânirea precoce, liniile cancerului, evoluția clonală etc. Jérôme Lejeune a fost primul șef de catedră de genetică fundamentală în Franța, membru al mai multor academii de știință, deținătorul mai multor premii științifice. A murit la Paris, la 3 aprilie 1994, la 67 de ani.

Cu mulți ani în urmă, în Anul Internațional al Femeii, trebuia să prezint o comunicare la București, la o conferință de presă, la care am participat în calitate de membru al delegației Vaticanului. Era multă lume acolo - jurnaliști, fotografi etc. Unul dintre aceștia s-a ridicat și m-a întrebat: "Când spuneți că trebuie să respectăm orice ființă umană, chiar și pe cea mai mică, spuneți asta pentru că sunteți catolic?" Am întrebat un episcop, de fapt conducătorul delegației noastre: "Monsenior, pot să răspund deschis și direct?" Și el mi-a spus: "Da, puteți". Am răspuns, întrebându-mă pe mine, de fapt: "Dacă Biserica - și ea, slavă Domnului, nu o face - dar dacă Biserica ar spune: da, embrionul uman poate fi nimic în uterul mamei, deoarece acesta încă nu este o ființă umană, atunci nu aș mai fi fost catolic, și, în acest caz, din motive pur științifice". Interesant este că presa a ignorat această declarație a mea, dar cei interesați pot să verifice că am spus anume așa și voi explica de ce.

Am spus "din motive pur științifice" pentru că, în prezent, în lume, s-a răspândit un soi de obscurantism de tip nou: cu cât mai mult aflăm despre genetică, cu atât mai mult lumea pare că ignoră natura umană. Aflând mai multe despre gene, cromozomi, embriologie, înțelegem tot mai puțin ce înseamnă omul. Nu pot să fiu de acord cu această prostie. Nu pot să cred că, dezvoltând o anumită știință, extinzându-ne cunoștințele despre un anumit domeniu - fapt sugerat zilnic de mass-media -, în același timp, putem fi părtașii acestui tip de obscurantism, de care vorbeam. Datoria oamenilor de știință este să spună lumii: nu credeți în ceea ce vi se sugerează, studiați cărțile de specialitate, faceți cunoștință direct cu ceea ce spune știința și o să înțelegeți mai profund ce a spus un scriitor american cunoscut cândva (Oliver Wendell Holmes - notă I.I. Guzov), după apariția cazului lui Dredd Scott. El a declarat: "Omul este om și din nou om". Această frază punea capăt sclaviei în America. (În sentința dată în cazul lui Dredd Scott, în martie 1857, se spunea: "Curtea Supremă a SUA stabilește că, în conformitate cu Constituția americană, negrii se află în afara legii." 11 ani mai târziu, după războiul civil, această greșală a fost corectată prin modificările 13 și 14 aduse Constituției).

Deci, trebuie să ne punem întrebarea: ce înseamnă viața umană? Nu intenționez să merg prea departe, să citesc o lecție din cursul de genetică a omului, cu toate acestea, va trebui să ating acest subiect. Să încerc să-l fac mai pe înțelegerea celor neavizați.

O să încep cu un experiment simplu, pe care-l fac de fiecare dată când plec peste hotare: ca profesor de genetică, mă grăbesc să vizitez două locuri: o universitate și o grădiniță zoologică. Din astfel de experimente poți să înveți multe... La universități, întâlnesc adesea oameni de știință, care se mai întrebă: nu cumva animalele au fost propriii lor copii, în diverse stadii de dezvoltare? Însă, la grădinița zoologică, n-am văzut niciodată un cimpanzeu care să se întrebe: nu cumva copiii mei vor deveni vreodată profesori universitari?! Pe baza acestor observații, mi s-a format impresia că între natura umană și natura unui cimpanzeu, să spunem, există o anumită diferență.

(continuare în pag. 5)

Coaliția pentru Apărarea Familiei și Moralității anunță proteste în masă

Reprezentanții Coaliției pentru Apărarea Familiei și Moralității (CAPFM) anunță că vor organiza proteste în masă, dacă din Proiectul de lege privind combaterea discriminării nu va fi eliminată noțiunea „orientare sexuală”.

Declarația a fost făcută publică marți, 8 iulie, în cadrul unei conferințe de presă, susținută ca urmare a faptului că nu s-a ajuns la o înțelegere cu Ministerul Justiției asupra solicitării în cauză.

Potrivit slujitorului bisericii evangheliste „Sfânta Treime” din Chișinău, Vasile Filat, reprezentanții Ministerului Justiției au motivat păstrarea sintagmei prin necesitatea conformării la legislația internațională, menționând, totuși, că solicitarea Coaliției va continua să fie examinată ca peste 2-3 săptămâni să fie propusă o variantă de compromis.

Preotul din cadrul Mitropoliei Moldovei, Vasile Ciobanu, susține că respectiva lege este o subminare a moralității, a societății ortodoxe formate de sute de ani și un atac la instituția

familiei. Dacă familia intră într-un proces de dezintegrare, atunci același lucru se va întâmpla și cu întreaga societate, crede preotul Vasile Ciobanu.

Cezar Salahor, preot în cadrul Mitropoliei Basarabiei, este de părere că orice lege care nu are tangențe cu moralitate se prăbușește, deoarece aceasta trebuie să mențină echilibrul într-o societate.

Reprezentanții ortodoxiei spun că nu înțeleg ce presupune sintagma „orientare sexuală”. În opinia lor, cu motivație sexuală pot fi considerați nu doar homosexualii și lesbienele, ci și pedofili, zoofili sau alte persoane cu manifestări de acest gen.

În opinia lui Vasile Filat, diversitatea sexuală nu e o boală genetică, ci una

psihică. Sursa citată propune minorităților sexuale să-și manifeste sentimentele în spațiul privat, fără a cere existența unei legi care ar permite formarea familiilor între persoane de același gen.

Organizatorii conferinței afirmă că, în cadrul campaniei „Nu homosexualității în R. Moldova”, au fost colectate aproximativ 15 mii de semnături, care ilustrează atitudinea societății în această problemă. Semnăturile au fost depuse la ministerul Justiției.

Coaliția crede că, prin omiterea noțiunii „orientare sexuală” minoritățile sexuale de pe teritoriul Republicii Moldova nu vor avea asigurate drepturi și tratamente egale în sfera politică, economică, socială și culturală.

Info-Prim Neo (2008-07-09)

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

13 iulie

ÎPS Vladimir a liturghisit la soborul din Drochia.

7 iulie

Mitropolitul Vladimir a liturghisit la biserica „Sf. Arh. Mihail și Gavriil” din s. Vișoara, r. Glodeni.

6 iulie

ÎPS Mitropolit Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană.

4 iulie

Mitropolitul Vladimir a oficiat slujba acatistului la Catedrala Mitropolitană. În aceeași zi Ierarhul a participat la slujba de punere a primei pietre la temelia noii biserici de iarnă ce urmează a fi înălțată pe teritoriul Mănăstirii Suruceni. În a doua jumătate a zilei Ierarhul a vizitat Mănăstirea Țipova.

3 iulie

Mitropolitul Vladimir a primit în audiență la Palatul Mitropolitan pe Prot. Teodor Roșca și Prot. Oleg Vieru, discutând despre activitatea Centrului de Pelerinaj „Pelerinul Ortodox” în ultimul trimestru; Prot. Agafonic Potorocă și starețul Mănăstirii Dobrușa Petru (Tomacinschi); Prot. Pavel Vuluța, protopop de Drochia.

2 iulie

În Cetatea Sorociei ÎPS Vladimir și un impunător sobor de preoți din circumscripția Soroca și alte protopopiate au oficiat Sf. Liturghie și slujba Te-Deumului închinat zilei canonizării Dreptcredinciosului Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt. A urmat sfințirea pietrei la temelia bisericii în construcție cu hramurile „Sf. Ap. Petru și Pavel” și „Cuv. Serafim de Sarov” din oraș.

1 iulie

Mitropolitul Vladimir a participat la ședința de lucru a grupului de observatori pentru reconstrucția Complexului Monastic Curchi.

24-29 iunie

ÎPS Vladimir a participat la lucrările Soborului Arhieresc care s-a desfășurat în Catedrala Patriarhală din Moscova

20 iunie

Mitropolitul Vladimir a primit în audiență slujitori și protopopi din raioanele de nord ale republicii. A analizat dările de seamă trimestriale.

19 iunie

Mitropolitul Vladimir a analizat dările de seamă trimestriale ale parohiilor din Eparhia de Centru. A primit în audiență protopopi și slujitori din raioanele Rezina, Calarași, Ungheni. În amiaza zilei a convocat slujitorii din raionul Ungheni, discutând diverse aspecte

ale vieții eclesiale din parohiile protopopiatului.

18 iunie

ÎPS Vladimir a liturghisit la Mănăstirea Zăbriceni.

17 iunie

ÎPS Vladimir a efectuat primiri la Palatul mitropolitan:

Pr. Vladimir Zagoreanu, parohul bisericii din s. Stejăreni, r. Strășeni, împreună cu care a discutat despre lucrările de înălțare a sfântului locaș din parohia încredințată; Andrei Irașcu, absolventul Academiei Teologice din Chișinău, promoția 2006, privind hirotonia în treapta de diacon; Protodiac. Simeon Moraru, doctorand în Atena, Grecia, discutând despre încheierea primului ciclu de studii post-universitare; Arhim. Platon (Manole), cleric la Mănăstirea Japca, primind binecuvântarea ierarhului de a înfăptui un pelerinaj la locurile sfinte din Rusia între 18-30 iunie; Dl Ștefan Matei, președintele Fundației Internaționale a Invalizilor „FIII”, fiindu-i apreciată activitatea domniei sale în domeniul asistentei sociale. Mitropolitul i-a înmănat ordinul „Sf. Ștefan cel Mare”, gr. II, mulțumindu-i pentru contribuția adusă la mai multe parohii; Sergiu Ciocanu, dr. arh., cercetător științific superior la Institutul patrimoniului cultural, AȘM, discutând problema protecției monumentelor istorice aflate în jurisdicția Mitropoliei Moldovei; Prot. Nicolae Craveț, protopop de Soroca și Pr. Igor Coțofană, parohul bisericii „Sf. Arh. Mihail și Gavriil” din s. Șeptelici, r. Soroca, privind resfințirea bisericii din acest sat în toamna anului curent; Pr. Vitalie Cozari, protopop de Nisporeni, abordând probleme din cadrul circumscripției.

16 iunie

Mitropolitul Vladimir a participat la slujba praznică în parohia „Sf. Treime”, com. Grățiești, mun. Chișinău. Sfântul locaș a fost resfințit după lucrările de renovare. Totodată, parohia a ajuns la ceas aniversar – 100 ani de la târnosire.

15 iunie

ÎPS Vladimir a liturghisit la Catedrala Mitropolitană.

Biserica se pronunță contra Proiectului legii privind prevenirea și combaterea discriminării

CĂTRE MINISTRUL JUSTIȚIEI AL REPUBLICII MOLDOVA,
D-LUI VITALIE PÎRLOG

Aviz la Proiectul de lege privind prevenirea și combaterea discriminării în Republica Moldova

Stimate Domnule Ministru,

Mitropolia Moldovei este categoric împotriva oricăror toleranțe sub aspect juridic pentru homosexualism în Republica Moldova. Suntem un stat creștin-ortodox cu credință și valori morale în care sunt acceptate doar căsătoriile binecuvântate între bărbat și femeie ca o exprimare a ceea ce este sfânt și firesc la om.

În tendința sa de ajustare a legislației la cadrul european, statul nostru trebuie să țină cont, în primul rând, de valorile creștine și morale care ne caracterizează de secole și au un impact benefic asupra dezvoltării sociale în ansamblu.

Cu referire la conținutul Proiectului de lege privind prevenirea și combaterea discriminării, Mitropolia Moldovei se pronunță în vederea excluderii expresiei „orientare sexuală” din rândul criteriilor de discriminare prevăzute la art.1 al Proiectului de Lege, altfel, s-ar da prilej desfrâului și imoralității fără precedent în țară. Suntem un stat cu o populație majoritar creștin-ortodoxă (93% ortodocși și 2% alte confesiuni creștine).

Ca urmare, admiterea legală a practicilor sexuale contra firii omenești sfidează în mod flagrant principiile religioase, morale, etice și de conștiință a întregii populații a Republicii Moldova.

Amintim, că legislația statului nostru condamnă expres relațiile dintre persoanele de același sex. Asemenea acțiuni sunt ilegale reieșind din Constituția RM (art.48 alin.(2), art.49 alin.(2), art.50 alin.(4), Codul Penal al RM (art.172, art.173, art.208), Codul Familiei al RM (art.11 alin.(1), art.15 alin.(1), art.121), Legea privind drepturile copilului din 1994 (art.6, art.7) etc.

Adăugăm că atât Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948 (la care Republica Moldova a aderat în 1990), cât și Convenția ONU pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 1950 (la care Republica Moldova a aderat în 1997) omit „orientarea sexuală” din rândul criteriilor de discriminare și îndeamnă statele spre a restrânge unele libertăți în vederea protejării sănătății, a moralei și a altor drepturi.

În concluzie, solicităm cu insistență să excludeți sintagma „orientarea sexuală” din rândul criteriilor de discriminare prevăzute la art.1 din Proiectul de Lege privind prevenirea și combaterea discriminării în Republica Moldova.

mitropolia.md

HIROTONII

7 iulie

În cadrul slujbei la biserica „Sf. Arh. Mihail și Gavriil” din s. Vișoara, r. Glodeni. ierodiac. Bartolomeu (Murea) a fost hirotonit în treapta de ieromonah pe seama mănăstirii Saharna.

6 iulie

În cadrul slujbei la Catedrala Mitropolitană, diac. Nicolae Negrescu a fost hirotonit în treapta de preot pe seama parohiei „Adormirea Maicii Domnului”, s. Târnova, r. Dondușeni, iar monahul Savatie (Celacu) în treapta de ierodiacon pe seama mănăstirii Saharna.

DECORAȚII

7 iulie

Preotul-paroh de la biserica „Sf. Arh. Mihail și Gavriil” din s. Vișoara, r. Glodeni. prot. Ioan Ciunciuc a fost decorat cu prilejul jubileului de 50 de ani de viață, fiindu-i înmănat ordinul „Cuv. Paisie Velickovski”, gr. II, pentru munca depusă în parohie.

20 iunie

Li s-au înmănat diferite distincții: prot. Nicolae Olaru - paliță și cruce cu pietre scumpe; pr. Constantin Prescură - protoiereu și paliță; pr. Ioan Popa - cruce de aur și protoiereu. Pr. Serghei Ivanov - cruce de aur; pr. Dumitru Para, pr. Gheorghe Talpă, pr. Gheorghe Codreanu, pr. Anatol Guidea - camilafcă și cruce de aur; pr. Mihail Vizitiu - bederniță și camilafcă.

16 iunie

Prot. Victor Pleșca, parohul bisericii „Sf. Treime”, com. Grățiești, mun. Chișinău, a fost decorat cu Mitră, iar clericii: Prot. Mitr. Ioan Știrbu – cu dreptul de a sluji cu ușile împărătești deschise până la Heruvic, și Diac. Ioan Novac - a fost avansat în treapta de Protodiacon; Cătorii principali ai bisericii au fost decorați cu distincții bisericești: dlui Dumitru Bragiș – ordinul „Sf. Ștefan cel Mare”, gr. II, și dlui Eugen Țurcanu – ordinul „Cuv. Paisie Velickovski”, gr. II.

Soborul Ierarhilor Bisericii Ortodoxe Ruse

În perioada 24-29 iunie, la Moscova în Catedrala Patriarhală „Hristos Mântuitorul” s-a întrunit Soborul Ierarhilor Bisericii Ortodoxe Ruse. La sobor au participat 200 de ierarhi, membri ai Bisericii Ortodoxe Ruse, inclusiv toți ierarhii din Mitropolia Chișinăului și a Moldovei: ÎPS Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al întregii Moldove, ÎPS Iustinian, arhiepiscop de Tiraspol și Dubăsari, PS Anatolie, episcop de Cahul și Comrat, PS Marchel, episcop de Bălți și Fălești și PS Petru, episcop de Hâncu. În timpul lucrărilor Înaltului for al ierarhilor ruși a fost discutate diverse aspecte ale vieții bisericești. Pe marginea acestor chestiuni Soborul Arhieresc a adoptat o serie de hotărâri, și anume – „Cu privire la unitatea Bisericii”; „Cu privire la viața internă și activitatea externă a BORuse”; „Cu privire la viața monahală”; „Cu privire la bazele învățării BORu despre demnitatea umană, libertatea și drepturile omului”; „Statutul Judecății Bisericești”; „Despre activitatea PS Episcop de Anadîr și Ciukotka Diomid” și altele.

Prin intermediul mitropolitului Iuvenalie de Kroutistky și Kolonna, președintele Comisiei sinodale de canonizare a sfinților din aceasta Biserică, s-a exprimat dorința de a adăuga în rândurile sfinților pe Ioan Maximovici, arhiepiscopul de Shanghai și San Francisco (1896 - 1966), canonizat de către Biserica Ortodoxă Rusă din diasporă încă din 1994. De asemenea, au mai avut loc trei canonizări, și anume: Sfântul Antonie Smirnitki (1773 - 1846), arhiepiscop de Novgorod, precum și Sfintele Cuvioase Iuliana (1300 - 1393) și Euparaxia (1302 - 1394).

A fost aprobat textul unei Epistole către cler, monahi și toți fiii credincioși ai BORu.

BISERICA E MAI SUS DE POLITICĂ ȘI IDEOLOGII

Un grup de 44 de preoți ai Mitropoliei Basarabiei denunță ingerința politicului în treburile interne ale bisericii și cer demisia de onoare a mitropolitului Petru Păduraru, arhiepiscop al Chișinăului, mitropolit al Basarabiei și Exarh al Plaiurilor.

Protoiereul Petru Buburuz, parohul bisericii Sfinții Apostoli Petru și Pavel, a declarat marți, 8 iulie, într-o conferință de presă că tensiunile din sânul Mitropoliei Basarabiei, aflate sub jurisdicția Patriarhiei Române, au început încă în anul 2002, imediat după înregistrarea Mitropoliei în urma unui proces câștigat la Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Încă de pe atunci o parte din preoții Mitropoliei Basarabiei au scris un memoriu în care solicitau transparență în desemnarea persoanelor din conducerea Mitropoliei și mai cereau ca deputatul Vlad Cubreacov, care este consilierul mitropolitului Petru Păduraru, să nu se amestece în treburile bisericești. "Vlad Cubreacov influența foarte mult și uneori negativ treburile din Mitropolie. Așteptăm și o reacție de la Patriarhia Română, care e la curent cu starea de lucruri din interiorul Mitropoliei Basarabiei", a spus protoiereul Petru Buburuz.

Vlad Cubreacov este președinte al grupului parlamentar al Partidului Popular Creștin Democrat, care, din 2005, votând pentru realegerea în funcție a președintelui Voronin, s-a declarat în opoziție "constructivă" cu Partidul Comuniștilor, aflat la guvernare, și a promovat împreună cu acesta mai multe legi

importante. Cubreacov a pledat cauza Mitropoliei Basarabiei în cadrul procesului de la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, intentat ca urmare a refuzului Republicii Moldova de a înregistra Mitropolia Basarabiei. Pr. Petru Buburuz spune că mitropolitul Petru Păduraru nu adoptă nici un fel de decizie fără avizul consilierului său Vlad Cubreacov, care a devenit practic sigura persoană cu drept de decizie în Mitropolie.

Protoiereul Petru Buburuz este unul din "părinții" spirituali ai mișcării de renaștere națională de la sfârșitul anilor '80 din Republicii Moldova, care a stat și la temelia reactivării Mitropoliei Basarabiei.

Preoții care au convocat conferința de presă de marți susțin că "Înalt Prea Sfințitului Petru nu-și îndeplinește cuviincios funcția de mitropolit și că în decursul anilor el însuși a declarat, nu o dată, că își recunoaște incapacitatea sa de a conduce și că se va retrage la o mănăstire". De asemenea, duhovnicii susțin că în cadrul Mitropoliei Basarabiei au loc ședințe secrete la care sunt împărțite funcțiile.

"Am solicitat o adunare generală a preoților la care să fie discutate problemele apărute în Mitropolie. Am sperat la un dialog constructiv și înțelegător cu mitropolitul Petru, dar dialogul este evitat și se încearcă în continuare dezbinarea preoțimii, lucru anormal în viața Bisericii", a declarat în cadrul unei conferințe de presă protoiereul Anatolie Gonciar. Acesta a mai adăugat că în cadrul Mitropoliei nu există transparență și conlucrare, iar principiile sobornicității și ale colegialității sunt încălcate.

Preoțimea mai susține că nu dorește introducerea luptei politice în Mitropolie, ci scoaterea instituției de sub influența oricărui partid politic. "Biserica e mai sus de politică și ideologii, în ea trebuie să domnească ordinea, adevărul și dreptatea", se arată în declarația de presă a celor 44 de semnatari.

Sursa: NewsIn

Referitor la Proiectul de lege privind combaterea discriminării

26 iunie 2008

Stimați Domni,

Am luat notă de proiectul de lege privind combaterea discriminării propus de Ministerul Justiției din Republica Moldova. Studiind acest proiect, am observat că printre criteriile de discriminare la care se face referire apare și așa-numita „orientare sexuală”. Includerea acestui fals criteriu în proiectul de lege este îngrijorătoare și, dacă va rămâne, va antrena după sine o mulțime de probleme sociale pe termen lung.

Vom prezenta mai jos argumentele noastre în favoarea eliminării așa-zisei „orientări sexuale” din proiectul de lege în discuție.

Termenul „orientare sexuală” este un termen de largă circulație, folosit cu referire la deprinderile sexuale ale unui individ, îndeosebi de natură homosexuală. Termenul este folosit în documente oficiale și este prezent în legislația unor state, în accepțiunea că „orientarea sexuală” reprezintă o caracteristică înăscută a omului, așa cum ar fi culoarea pielii. De remarcat faptul că această „trăsătură” chiar apare în enumerări alături de caracteristici evidente înăscute sau culturale, așa cum sunt culoarea pielii, rasa sau religia.

Totuși, spre deosebire de caracteristicile individuale alături de care este enumerată, „orientarea sexuală” nu este o trăsătură înăscută a omului. Cu toate eforturile propagandistice ale activiștilor homosexuali și chiar ale unor cercetători homosexuali, știința nu a demonstrat că homosexualitatea sau altă deviere comportamentală ar fi înăscută. Din contră, studiile efectuate la zi arată că deprinderile și comportamentul sexual al unui individ depind în foarte mare măsură de mediul familial în care s-a format și de anumite experiențe traumatizante din copilărie. Desigur, există și latura patologică a comportamentelor sexuale - cazuri în care pacientul prezintă comportamente obsesiv-compulsive - dar în general comportamentele sexuale deviate își au originea în trecutul persoanei.

Pe lângă constatările științei și a studiilor de specialitate efectuate de-a lungul timpului, avem și realitatea oferită de foștii homosexuali - persoane care aleg să iasă din acest tip de comportament care contravine valorilor lor de viață. În întreaga lume, mii și mii de persoane aleg să-și schimbe viața și să abandoneze stilul de viață homosexual, apelând la ajutor de specialitate (psiholog sau psihoterapeut), pentru

identificarea acelor probleme din trecut care converg la maturitate către anumite comportamente sexuale (homosexualitate sau alte comportamente deviate).

Știința și existența celor care au fost cândva homosexuali, dar astăzi sunt heterosexuali, ne arată fără echivoc că așa-numita „orientare sexuală” nu este nicicum o trăsătură înăscută a omului, ci constituie o sumă de deprinderi și comportamente sexuale care sunt un simptom al unor probleme de natură psihologică.

Cu toate acestea, asociațiile de homosexuali și de alte persoane cu deprinderi sexuale deviate militează intens pentru răspândirea ideii că ceea ce fac ei este un lucru înăscut. Motivația lor este de natură politică. Conștienți în sine lor de problemele personale profunde pe care le au, conștienți și de oprobiul manifestat de restul societății, activiștii homosexuali încearcă să forțeze normalizarea comportamentului lor făcând presiuni asupra societății pentru a-i accepta așa cum sunt. Potrivit tacticii lor, dacă societatea va ajunge să creadă că homosexualitatea și alte comportamente deviate sunt înăscute, atunci societatea nu îi va mai putea blama și le va acorda toate drepturile pe care le pretind ei.

Trebuie menționat, în acest context, că în Occident (Statele Unite și unele țări din Europa) există deja asociații legale ale pedofililor, care folosesc aceleași metode de legalizare pe care le-a folosit mișcarea homosexualilor din Occident. Cu precădere, se folosește argumentul fals că aceste deprinderi ar fi înăscute. Desigur, scopul lor final fiind același - forțarea acceptării din partea societății - asociațiile de homosexuali oferă tot sprijinul necesar asociațiilor de pedofili.

Pentru mai multe informații despre studiile științifice dedicate cercetării homosexualității, dar și despre planurile de acțiune ale activiștilor homosexuali, puteți accesa situl de internet <http://www.homosexualitate.ro>, care este cel mai amplu și mai complet site în limba română dedicat acestui aspect.

Din punct de vedere legislativ, este nefiresc ca un comportament deviant, cu rădăcini psihologice, să beneficieze de recunoaștere și implicit drepturi legale. Legiuitorii trebuie nu doar să reziste presiunilor organizațiilor internaționale de homosexuali, dar să manifeste și discernământ în formularea legilor care se aplică tuturor cetățenilor societății, de la vârstnici până la copii.

Eliminarea așa-zisei „discriminări pe criterii de orientare sexuală” constituie numai un prim pas pe agenda de lucru a activiștilor homosexuali. O privire către alte țări ne arată ce urmează: pretinderea dreptului la căsătorie și la adopțiile de copii. În fază ulterioară, așa cum se întâmplă de pildă astăzi în Canada, minoritatea - având acum legea de partea ei - devine intolerantă și agresivă cu orice voce din societate care îndrăznește să formuleze critici la adresa ei.

În același timp, deși în general termenul „orientare sexuală” face referire la homosexualitate, el nu este limitativ, putând include și alte comportamente deviate: zoofilie, necrofilie... Cu siguranță, autoritățile din Republica Moldova nu doresc ca într-o bună zi toate aceste „minorități” să ia cu asalt instituțiile statului și să pretindă exercitarea drepturilor pe care le-ar avea în virtutea nediscriminării pe bază de „orientare sexuală”.

Nu în ultimul rând, vom menționa tradiția social-religioasă a cetățenilor Republicii Moldova. Este un principiu juridic bine-cunoscut acela că legile unei țări se nasc și sunt formulate pornind de la practicile și valorile sociale ale locuitorilor acelei țări, astfel încât aceștia să se regăsească pe sine și valorile lor în legislația țării.

Credința creștină - ortodoxă majoritară sau de altă natură - a cetățenilor Republicii Moldova înseamnă aderența la un set de valori care influențează viața în toate aspectele ei. De-a lungul timpului, credința creștină a fost unul dintre factorii care au contribuit la menținerea identității naționale și spirituale a poporului dintre Prut și Nistru, în fața diferitelor vicisitudini care s-au abătut asupra lui. De aceea, pentru aceste motive, legile unei țări trebuie să fie formulate în acord cu normele sociale și cu valorile spirituale ale aceluiași popor. Dorința de apropiere a Republicii Moldova de structurile unionale de la Bruxelles nu trebuie să conducă la un mimetism legislativ - copierea oarbă a unor legi specifice altor țări.

În încheiere, mulțumindu-vă pentru atenția acordată, ne manifestăm încrederea că legiuitorii din Republica Moldova vor ține seamă de dorința și de valorile sociale și spirituale ale cetățenilor țării și vor elimina din legea pentru combaterea discriminării expresia înșelătoare și periculoasă de „orientare sexuală”.

Cu considerație,

Bogdan Mateciuc Director Executiv
Alianța Famililor din România

O SĂRBĂTOARE DE SUFLET LA BĂLCEANA

Trăim o vreme de mari prefaceri politice, economice, dar mai ales morale și spirituale. Încercările prin care a trecut și trece încă poporul nostru au lăsat urme adânci în viața și în sufletele oamenilor. Setea de lumină spirituală este tot mai mare, de aceea prezența fiecăruia dintre noi în Sfintele locașuri este un pas înainte în strădania noastră de a ieși din întunericul anilor trecuți. Moldovenii au păstrat de-a lungul secolelor mărturia vie a unității de neam și de credință. Drept dovedă a celor spuse este și reactualizarea evenimentului Înălțării Domnului, zi de mare bucurie pentru întreaga creștinătate, dar mai ales pentru locuitorii satului Bălceana din raionul Hîncești care și-au sărbătorit Ziua Hramului. Prin bunăvoința lui Dumnezeu la Sfânta Liturghie a fost prezentă o mulțime de oameni veniți din cele mai îndepărtate colțuri ale republicii pentru a împărtăși împreună cu localnicii bucuria spirituală a înălțării Domnului, care după înviere a rămas încă patruzeci de zile pe pământ și a povățuit lumea și Apostolii Săi.

În Ziua înălțării sărbătorim deci înălțarea noastră spirituală în Hristos după cum în general sărbătorile mobile, mișcătoare reprezintă și sărbătorile vieții noastre.

Dimineața acestei zile frumoase de vară a început cu dumnezeiasca Liturghie oficiată de un sobor de preoți având ca protos pe egumenul Siluan Cheptene, parohul bisericii „Înălțarea Domnului” din localitate. Alături de părintele Siluan au liturghisit și preoții: Mihail Fodor, parohul bisericii „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” din satul Leușeni, raionul Hîncești; Gheorghe Voitcov, parohul bisericii „Sfântul întocmai cu Apostolii Marele Cneaz Vladimir” din satul Calmațui, raionul Hîncești și părintele Serghei Graur, parohul bisericii „Sfânta Treime” din satul Cuhureștii de Sus, raionul Florești. Deoarece în această zi sărbătorim și pe eroii neamului, după încheierea Sfintei Liturghii s-a săvârșit panehida pentru eroi. Este ziua cea mai indicată pentru pomenirea lor, a celor care s-au adus jertfă pentru noi. Pomenindu-i, ne arătăm recunoștința noastră față de ei, realizăm legătura cu cei ce au murit pentru viitorul senin al omenirii, știuți sau neștiuți, cum numai Dumnezeu știe. La rugăciunea comună închinată eroilor neamului care s-a oficiat la Bălceana a fost prezent domnul Ștefan Matei, președintele Fundației Internaționale a Invalizilor și oaspetele de onoare a sărbătorii. Prezența Domniei Sale în Ziua Înălțării la sfântul locaș n-a fost una întâmplătoare. Cu ani în urmă luptând pe pământul Afganistanului, domnul Matei a îmbinat eroismul fizic cu cel spiritual, întorcându-se acasă cu nume de erou, lăsând în eternitate numele multor camarazi de arme. De aceea această zi trezește sentimente adânci de tristețe în sufletul său, rugându-se să numai fie război, să nu se mai certe oamenii pentru granițe și bogății, să dispară vărsarea de sânge, oamenii să îngrijească pământul și să se iubească între ei. Nici un tratat, nici o conferință nu poate să aducă ceea ce poate realiza iubirea și înfrățirea.

Acest eroism spiritual îl îndeamnă permanent pe domnul Ștefan Matei la acțiuni de caritate în numele credinței creștine. Astfel, întru pomenirea eroilor neamului, cu ocazia Sărbătorii Hramului satului Bălceana, domnul Matei aduce în dar bisericii un rând de veșminte pe care le înmână cu mult drag părintelui Siluan Cheptene. Donația de suflet a fost săvârșită întru amintirea celor care și-au pierdut viața pe câmpurile de luptă, dar totodată este o dovadă vie a prezenței domnului Matei pe aceste locuri, în acest context, administrația Fundației Internaționale a Invalizilor felicită pe toți locuitorii satului Bălceana cu Ziua Hramului. Avem certitudinea că în această zi sunteți mai aproape de Dumnezeu, mai uniți, mai demni, mai plini de speranțe, mai încrezători într-un mâine prosper. Sincere urări de sănătate, pace, fericire și noroc!

Aliona Moșneguțu, consilier al Fundației „F.I.I”

CALENDAR
ORTODOX

Iulie – Cuptor

1 L 14 +) Sf. Ierarh Leontie de la Rădăuți; Sf. Mucenici Cosma și Damian.
 2 M 15+ Așezarea vesmântului Născătoarei de Dumnezeu în Vlaherne; +) Sf. Voievod Ștefan cel Mare.
 3 Mc 16 Sf. Mucenic Iachint; Sf. Anatolie, Patriarhul Constantinopolului.
 4 J 17 Sf. Andrei, Arhiepiscopul Cretei; Cuv. Marta.
 5 V 18 + Cuv. Atanasie de la Aton; Cuv. Lampadie; Cuv. Mucenic Ciprian.
 6 S 19 Cuv. Sisoie cel Mare; Sf. Muceniță Lucia; Sf. Arhip și Filimon.
 7 D 20 **Duminica a 5-a după Rusalii. Sf. Mare Muceniță Chiriachi; Cuvioșii Toma din Maleon și Acachie.**
 8 L 21 Sf. Mare Mucenic Procopie; Sf. Mucenici Epictet și Astion.
 9 M 22 Sf. Sfinți Mucenici Pangratie și Chiril; Sf. Mucenici Andrei și Prov.
 10 Mc 23 Sf. 45 Mucenici din Nicopolea Armeniei; Sf. Mucenici: Apolonie, Vianor și Siluan.
 11 J 24 Sf. Mare Muceniță Eufimia; Sf. Olga, împărăteasa Rusiei; Cuv. Leon din Mandra.
 12 V 25 Sf. Mucenici Proclu și Ilarie; Sf. Veronica.
 13 S 26 **Soborul Sf. Arhanghel Gavriil; Cuv. Ștefan Savaitul; Cuv. Sara.**
 14 D 27 **Duminica a 6-a după Rusalii. Sf. Apostol Achila; Sf. Mc. Just și Iraclie; Cuv. Nicodim Aghioritul.**
 15 L 28 Sf. Mucenici Chiric și Iulita, mama lui; Cuv. Iosif, Arhiepiscopul Tesalonicului; Sf. Vladimir, luminatorul Rusiei.
 16 M 29 Sf. Sfințit Mucenic Atinoghen și cei 10 ucenici ai săi.
 17 Mc 30 Sf. Mare Muceniță Marina; Sf. Ierarh Eufrație.
 18 J 31 +) Sf. Mucenic Emilian de la Durostor; Sf. Mc. Iachint.
 19 V 1 Cuv. Macrina, sora Sf. Vasile cel Mare; Cuv. Die; Cuv. Serafim de Sarov.
 20 S 2 +) **Sfântul Măritul Prooroc Ilie Tesviteanul.**
 21 D 3 **Duminica a 7-a după Rusalii. Cuvioșii Simeon și Ioan Pustnicul; Sf. Prooroc Iezechiel.**
 22 L 4 Sf. Muceniță întocmai cu Apostoli Maria Magdalena; Cuv. Muceniță Marcelia.
 23 M 5 Aducerea moaștelor Sf. Sfințit Mucenic Foca; Sf. Mucenici Trofim și Teofil.
 24 Mc 6 Sf. Mare Muceniță Hristina; Sf. Mc. Ermoghen.
 25 J 7 **Adormirea Sfintei Ana; Cuv. Olimpiada și Eupraxia.**
 26 V 8 Sf. Sfințit Mc. Ermolae; Sf. Mucenița Parascheva din Roma.
 27 S 9 + **Sf. Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon; Cuv. Antuza.**
 28 D 10 **Duminica a 8-a după Rusalii. Sf. Apostoli și Diaconi: Prohor, Nicanor, Timon și Parmena.**
 29 L 11 Sf. Mucenici: Calinic, Mamant și Veniamin; Sf. Mc. Teodota cu fiii săi.
 30 M 12 Sf. Apostoli: Sila și Silvan, Crescent și Andronic; Sf. Muceniță Iulita.
 31 Mc 13 Sfântul și Dreptul Evdochim; Sf. Iosif din Arimatea. **(Lăsatul secului pentru Postul Adormirii Maicii Domnului).**

POMENIREA ADORMIRII
SFINTEI ANA, MAICA
PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI
DE DUMNEZEU MARIA

25 iulie/ 7 august

Sfânta Ana, care prin harul lui Dumnezeu deveni bunica după trup a Domnului Nostru Iisus Hristos, se trăgea din neamul lui Levi, ultima născută a marelui Preot Matan și a soției sale Maria, care mai aveau alte două fete: Maria și Sovi. Cea mai mare, Maria, s-a căsătorit la Betleem și a născut pe Salomi moașa. Sovi s-a căsătorit și ea la Betleem și a născut pe Elisabeta, mama Sfântului Ioan Botezătorul. Ana s-a cununat cu înțeleptul Ioachim din Galileia și a născut pe Maria Prea Sfânta Maica Domnului. Astfel Salomea, Elisabeta și Maica Domnului erau verișoare iar după descendența sa trupească Domnul Nostru era var de gradul doi al Sfântului Ioan Înaintemergătorul.

După ce a născut pe Maica Domnului, pe care Dumnezeu o rostuieste ca cea mai sfântă din neamul omenesc, singura atât de curată ca să primească în ea pe Mântuitorul lumii, și după ce a încredințat copilul la Templu, la vârsta de trei ani, ca o ofrandă pură și neprihănită, Sfânta Ana și-a petrecut restul vieții sale în post, rugăciune și faceri de bine celor lipsiți, așteptând să se îndeplinească ceea ce promisese Dumnezeu. Și-a dat sufletul în pace în mâinile lui Dumnezeu la vârsta de 69 de ani. Sfântul Ioachim a murit la vârsta de 80 de ani; dar nu se știe care dintre cei doi a murit mai întâi. Singurul lucru pe care ni l-a transmis Tradiția Bisericii este că Prea Sfânta Maica Domnului își pierduse deja părinții la vârsta de 11 ani pe când era încă în Templu.

POMENIREA SUIRII LA CER CEA DE FOC PURTĂTOARE A
SFÂNTULUI, MĂRITULUI PROOROC ILIE TESVITEANUL

(începutul în pag. 1)

Seceta își abătuse nenorocirea peste tot ținutul de peste trei ani și mare parte din populație fusese deja decimată; dar Dumnezeu, respectând jurământul Profetului său, nu voia să își arate mila mai înainte ca Ilie să fi înțeles că el nu dorește moartea păcătoșilor ci întoarcerea lor la credință (cf. *Iezechiel 33.11*). Îl trimise deci pe Profet la regele Achab, pentru a-i anunța că urgia avea în curând să înceteze. Ilie se arată în fața regelui care rămase surprins să îl vadă venind, liber, pe cel pe care îl căutase peste tot cu slugile sale și îl invită să adune pe tot poporul lui Israel pe muntele Carmel ca martor al confruntării sale cu cei 450 de profeți ai lui Baal și cei 400 de profeți ai pădurilor sacre întreținuți de infama Izabel. Când toată lumea fu adunată, Ilie zise falșilor profeți: "Până când veți schiopata în genunchi? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după el! Dacă este Baal, atunci duceți-vă la el!" El ceru ca doi tauri să fie pregătiți pentru sacrificiu și să fie așezați pe rug, dar fără să aprindă focul și îi lasă pe falșii profeți să aducă primii sacrificiul. Aceștia îl invocară cu strigate pe Baal, tăindu-și carnea, din zori până în seară, dar în zadar. Ilie râdea de ei, încurajându-i să strige mai tare, de teamă că zeul lor să nu fi adormit sau să nu fie ocupat cu alte treburi. La venirea serii, Profetul înalță un Altar cu 12 pietre, reprezentând cele 12 seminții ale lui Israel, sapă un șanț larg în jurul Altarului, pe care pusese taurul jupuit de piele, și porunci să fie vărsată, în trei rânduri, apă din belșug peste victimă, astfel încât să se umple șanțul. Apoi adresă spre cer un strigăt puternic, invocându-l pe Dumnezeu lui Abraham, lui Isaac și al lui Iacov. Pe dată coborî foc din cer, devorând jertfa, lemnul și apa. Tot poporul căzu atunci cu fața la pământ strigând: "Cu adevărat Domnul este singurul Dumnezeu". Din porunca lui Ilie, falșii profeți fură prinși și omul lui Dumnezeu le taie beregata cu propriile sale mâini la râul Cison. El îl anunță apoi pe Achab că seceta avea în curând să înceteze, apoi urcă în vârful Carmelului și, plecându-se asupra pământului, cu capul între genunchi și mintea adunată în inimă, începu să se roage. De șapte ori trimise pe slujitorul său să privească orizontul, în direcția mării, iar a șaptea oară un norișor își făcu apariția, cerul se întunecă și ploaie căzu din belșug, răspândind pe pământ binecuvântarea cerească.

Când regina Isabel află de masacrul profeților săi, se enervă cumplit și se jura să se răzbune. Ilie, care nu se temuse de mulțimea falșilor profeți, fu părăsit de harul lui Dumnezeu și cuprins de lașitate se ascunse în Bersabeea în pământul lui Iuda. Epuizat de cât mersese în pustiu, se așeză la umbra unui copac și îi ceru lui Dumnezeu să îi ia viața înapoi. Un Înger al Domnului i se arată atunci cu o pâine și un urciore de apă. Acest ajutor dumnezeiesc îl făcu să își reimprospăteze forțele și putu să meargă 40 de zile în pustiu, până la muntele lui Dumnezeu, Horeb (vârful muntelui Sinai, pe același loc unde Dumnezeu i se arătase lui Moise, cf. *Exod 33*). Intră în adâncul stâncii în care se ascunseseră în trecut Moise și Dumnezeu îi vorbi noaptea. Ilie răspunse: "Sânt plin de sânge pentru Domnul atot-puternic căci fiii lui Israel au părăsit legământul Tău, au doborât Altarele tale și Ți-au ucis Profeții, am rămas singur iar ei încearcă să îmi ia viața". Dumnezeu îi porunci să iasă și să stea pe munte pentru a-l vedea. Se făcu atunci o furtună puternică, munții fură despicați iar stâncile sparte, dar Domnul nu era în furtună; iar după furtună, un cutremur, dar Domnul nu era în cutremur; un foc, dar Domnul nu era în foc. După foc se auzi o adiere ușoară. Cum o auzi, Ilie își ascunse fața cu haina sa și se ținu sub peșteră, căci Dumnezeu era în adierea ușoară. Domnul îi spuse că, departe de a fi singurul dintre drepti, alți șapte mii de Israeliti nu își plecaseră genunchii în fața lui Baal și îi porunci să se întoarcă pe același drum pentru a unge pe Hazael ca rege al Siriei și pe Iehu ca rege al lui Israel, apoi pe Elisei ca urmaș. Găsindu-l pe Elisei ocupat cu aratul pământului cu 12 perechi de boi, Ilie își arunca peste el haina lui făcându-l discipolul său (cf. 14 iunie).

Regele Achab continua însă cu faptele sale lipsite de pioșenie și pusese stăpânire pe vița-de-vie a lui Nabot din Yizreel, cerând - la sfatul lui Isabel - ca acesta să fie omorât. Profetul Ilie, care nu se mai manifestase pentru o vreme, fu trimis de Domnul în Samaria și spuse regelui: "Chiar pe

locul în care câinii au lins sângele lui Nabot câinii vor linge și sângele tău iar prostituatele se vor lăfăi în sângele tău". El mai spuse că nefericirea avea să se abată peste toată casa lui Achab, câinii aveau să sfâșie trupul lui Isabel pe zidul de față de la Yizreel. La aceste cuvinte, regele fu cuprins de căință: își sfâșie hainele, se îmbracă cu un sac și ținu post. Domnul aprobă pocăința lui și anunță prin Profetul său că nu va da frâu liber mâniei Sale decât sub domnia fiului său.

Achab muri la puțină vreme iar fiul său, Ohozas, om superstițios, prelua puterea. Cazând bolnav trimise soli în căutarea unui oracol pe lângă Baal Zebud la Egron (Akkaron). Profetul Ilie se prezenta în fața solilor, anunțând că regele nu se va mai scula. Când transmiseră acest mesaj, descriindu-l pe Profet, regele înțelese că era vorba de Ilie și trimise o armată de 50 de oameni pentru a-l aresta. Dar în doua rânduri, din porunca Profetului, un foc coborî din cer și îi mistui pe soldați. Al treilea ofițer îl rugă să îl cruțe iar Ilie îl ascultă și se duse la rege, anunțându-i chiar el că avea să moara pentru că ceruse ajutor de la falșii zei. Ohozas muri într-adevăr la câteva zile iar fratele său Ioram deveni rege al lui Israel. În timpul celor 12 ani ai domniei sale el suprime cultul lui Baal, dar nu făcu să înceteze păcatul lui Ieroboam care dăduse naștere schisme în rândul poporului lui Dumnezeu și încurajase idolatria. De aceea Dumnezeu abătă necazul asupra casei sale și îndeplini profeția făcută de Ilie în timpul lui Achab: Iehu lua puterea în urma unei conspirații împotriva lui Ioram și, intrând el în orașul Yizreel, Isabel fu omorâtă aruncată din înaltul unei ferestre. Sângele sau se scurse pe zid iar câinii îi mâncară trupul mai înainte ca ea să fi putut fi îngropată.

După 15 ani de profeții, îndeplinind misiunea pe care i-o încredințase Dumnezeu, Ilie se duse de la Galgala Bethel, însoțit de Elisei care nu voia să își părăsească învățătorul. De acolo se duseră la Ierihon. Ajuns pe malul Iordanului, Ilie își luă haina din piele de oaie, o înfășură și lovi apele, care se despărțiră pentru a-i lăsa să treacă pe uscat. Când Elisei îi ceru să primească în doita parte din harul său profetic, Ilie îi răspunse: "Dacă mă vei vedea pe când voi fi înălțat la cer, așa ți se va da". Și pe când mergeau ei astfel prin pustiu tăifășuind, un car de foc tras de cai scăpărători apărură între ei. Ilie urcă în car și fu "ca" luat în cer (Părinții au subliniat că acest "ca", adăugat în versiunea Septuaginta arată că Ilie nu a fost dus cu trupul la Cer, fapt imposibil înainte de învierea și înălțarea lui Hristos, dar ca a scăpat morții, precum Enoh și a fost reținut de Dumnezeu într-un loc necunoscut, până în ultima zi), într-un rotocol, în timp ce Elisei striga: "Părinte, Părinte, carul lui Israel și caii săi!" El luă haina Profetului care căzuse peste el și lovind apele de două ori putu să traverseze Iordanul, salutat de Fiii Profetului care strigau: "Duhul lui Ilie s-a lăsat asupra lui Elisei!"

Astfel înălțat în înălțimi cu trupul, Profetul Ilie prefigura Înălțarea Domnului Nostru Iisus Hristos iar prin trimiterea hainei sale peste discipolul sau, el vestește coborârea Sfântului Duh în ziua Rusaliilor (cf. Sfântul Roman Melodul, *Condacul Profetului Ilie*, 33).

Reprezentant de vază al ordinului profetic ajuns prin râvna sa pe culmea cea mai de sus a virtuții, Ilie fu judecat demn de a vedea față în față slava Dumnezeului întrupat, alături de Moise și de cei trei Apostoli în ziua Schimbării la față (cf. *Matei 17*), care anunță a doua venire a Domnului Nostru Iisus Hristos. Coborând de pe muntele Taborului, discipolii îl întrebară pe Domnul dacă Ilie trebuia să vina înainte de învierea morților pentru a pune toate lucrurile înapoi cum au fost, după cum învață Profeții (*Malahia 3.23*). Hristos le răspunse: "Ilie a venit deja și ei nu l-au cunoscut ci l-au tratat după cum au vrut ei", făcând aluzie la Sfântul Ioan Botezătorul care venise să pregătească propria Lui venire, cu duhul și cu puterea lui Ilie (*Luc 1.17*). Așa cum Ioan fu Înaintemergătorul primei veniri în trup a Fiului lui Dumnezeu, astfel Ilie va fi, se crede, premergătorul celei de a doua veniri, la sfârșitul veacurilor. Tradiția ecleziastă a văzut adesea în cei doi martori, care vor muri în ultima luptă împotriva lui Antihrist (*Apocalipsa 11*), pe Enoh și Ilie, care au fost păziți de moarte în acest scop.

OMUL ESTE OM DE LA CONCEPȚIE

(începutul în pag. 1)

Știința ne explică, cu ajutorul studierii șirurilor lungi de ADN, că există, într-adevăr o diferență. Deși nici un animal din lume, chiar cimpanzeul, nu este asemănător întrutotul cu omul, trebuie să recunoșc că, în discuțiile cu unii colegi de-ai mei, observ o chestiune stranie: unii dintre ei consideră că, atunci când se aflau în uterul mamei lor, erau cimpanzei. Acum, când sunt deja adulți, nu știu dacă le va mai plăcea să-i numească cineva "cimpanzei". Ei se consideră oameni, dând impresia că și-au modificat specia. Însă acest lucru nu este posibil:

specificul creierului uman există chiar de la începutul dezvoltării organismului

Încerc să vă fac o impresie generală asupra acestei chestiuni. Capul unui spermatozoid (celulă sexuală masculină) este purtător de informație genetică din partea tatălui, în interiorul ovulului, informație ce încape cu ușurință pe vârful unui ac. În interiorul capului spermatozoidului, există o moleculă de ADN sub formă de bandă. Lungimea medie a acestei molecule este de aproximativ un metru, însă ea este împărțită în 23 de segmente, fiecare dintre ele fiind atât de complicat răsucit într-o super-spirală, încât, în final, arată ca o mică baghetă, care se numește cromozom. În ceea ce privește ovulul, în el există de asemenea un metru de ADN, care comportă informații genetice și este de asemenea împărțit în 23 de segmente răsucite foarte complicat. Când aceste 23 de volume ce conțin codul vieții de la mamă se întâlnesc cu cele 23 de volume de informație de la tată, este adunată toată informația necesară și suficientă pentru crearea unei noi ființe de un anumit tip biologic. Ceea ce vă spun se referă atât la om, cât și la cimpanzeu. Se referă, cu alte cuvinte, la orice sistem de înmulțire bisexuală. **Anume în acest moment al creării întregului set de informații necesar își începe existența noua ființă.**

În continuare, ați putea auzi de la anumiți oameni - printre care, foarte interesant, chiar deținători ai Premiului Nobel -, că viața nu începe niciodată, ea continuă neîncetat. Și acest lucru este adevărat. Viața, de-a lungul veacurilor, a fost transmisă de la părinți la copii. Dar chiar și unui profesor cu plete albe de genetică nu i-ar plăcea să i se spună că are un milion de ani. Când acest lucru i se sugerează unei tinere, pur și simplu te apucă disperarea. Căci este clar că ea nu poate să aibă un milion de ani, ci doar 20. Cu aceeași fermitate, ca în exemplul cu grădina zoologică, putem afirma că viața fiecărei ființe vii începe din acea clipă, când toată informația, necesară și suficientă pentru însuflețirea materiei se adună în acea sferă minusculă, cu diametrul de 150 microni, pe care o numim "ou fecundat" sau "zigot".

Țineți minte: materie vie nu există. Materialismul grosolan nu poate da nici o explicație aici, căci materia nu poate trăi. Ceea ce trăiește este materia însuflețită. "Informația" cuprinsă în prima celulă o însuflețește, îi spune că, din acest moment, ea este ființă vie. Dacă această informație n-ar exista, celula n-ar trăi. De fapt, ovulul reprezintă solul pentru această informație. Iar noi trebuie să înțelegem că informația nu este inclusă în materia care este vie deja, ci materia nu ar fi fost însuflețită fără această informație. Știm acum - și nu există nici un fel de dubii - că, în relația sufletului cu materia, anume sufletul este cel determinant.

Acum să luăm drept exemplu un lucru foarte cunoscut nouă: banda de magnetofon. Să presupunem că ați cumpărat de la magazin o casetă pe care era înregistrată o simfonie. Să zicem că era "Mica serenadă nocturnă" de Mozart. Ce auziți atunci când introduceți caseta în aparat? În realitate, ascultarea unei simfonii este un proces complicat: ai nevoie de o orchestră, de muzicanți, de un dirijor. La înregistrare, microfonul a "prins" oscilațiile sunetului, le-a transformat într-un cod electric, care a fost înregistrat pe bandă ca un cod magnetic. Aparatul ia în considerare acest cod magnetic și apoi îl transformă în impulsuri electrice și face ca difuzorul să lucreze în așa fel încât să dea naștere la muzică. Vedeți, rezultatul nu este pur și simplu oscilația aerului. Dacă este să judecăm în consecință, acesta e genul lui Mozart. Exact în așa fel se intonează simfonia vieții. Deja v-am spus că în spermatozoid se găsește un metru de ADN, iar în ovul, încă un metru. Acești doi metri de ADN includ în sine toată informația simfoniei vieții. Însă numai atunci când aceștia sunt incluși în "aparat", adică într-o celulă sănătoasă - deoarece anume celula este capabilă să citească ceea ce este înregistrat pe banda ADN - numai atunci începe simfonia vieții. Melomanul îl va recunoaște pe Mozart din primele 2 tacturi - deoarece este cunoscut cu genul lui Mozart. Însă un diletant, care nu știe aproape nimic despre muzică, trebuie să asculte toată compoziția ca să spună: «Ceea ce am auzit este "Mica serenadă nocturnă"».

Tot astfel stau lucrurile și cu viața umană. Cei care nu știu nimic despre știință, despre materia însuflețită, despre informațiile care conțin ADN, acești oameni vă vor spune: «Ca să mă conving că ființa aceasta este un om, trebuie să aștept ca el să-mi spună: "Eu sunt om"». Însă trebuie să așteptăm cam șapte ani, căci pe la această vârstă omul poate spune în mod conștient: "Eu sunt om". Alți oameni, mai deștepti, studiază formele și stabilesc că un nou-născut seamănă cu ei la exterior, numai că

are dimensiuni mai mici. Dacă aceștia ar studia formele mai temeinic ar putea recunoaște omul într-un embrion la două luni în uterul mamei sale. Mamele pe parcursul tuturor civilizațiilor au ajuns la o singură idee: cu ajutorul minunatei povești "Băiețel-Degețel", le oferă copiilor o lecție de educație sexuală. Fiecare femeie știe că copilul său, până la apariția lui pe lume, există într-o lume ascunsă, minunată și feerică, locuită de multe ființe minuscule, și își trăiește viața sa misterioasă. Și dacă această poveste încă mai atrage copiii din întreaga lume - și chiar adulții sunt gata să o asculte cu plăcere - asta se întâmplă din cauză că este adevărată. Ea nu este inventată, căci fiecare dintre noi a fost cândva un Băiețel-Degețel în uterul mamei sale.

Fiecare om, chiar fără o pregătire specială, dacă se uită cu atenție la un embrion uman de două luni așa cum este în uterul unei mame, nu l-ar confunda cu un embrion de cimpanzeu. Eroarea nu este posibilă dacă ne uităm în primul rând la degetele de la mâini și picioare, nemaivorbind de față, care, la om, este tipică și nu se aseamănă deloc cu fața unei maimuțe. N-am putea oare să mergem înapoi în timp, chiar la începuturi? Se pare totuși că noi, ca geneticieni, cunoaștem, totuși, ceva mai puțin decât o poveste. Putem să stabilim constituția ființei umane. Dar cu cât mai mult aflăm despre materia însuflețită de informație cu atât mai aproape suntem de decodarea acelor cantități enorme de informații care se conțin în celula feminină fecundată și cu atât mai aproape suntem de recunoașterea afirmației că omul este om chiar de la concepția sa.

Omul niciodată nu ar fi fost om dacă nu ar fi fost conceput în chip de om și nu ar fi fost niciodată unul dintre noi

Se preferă adesea a nu se observa acest material experimental. Legea modernă engleză permite vivisecția pe ființele umane foarte tinere deoarece Camera Lorzilor a decis - iar regina a confirmat această decizie, - că supușii săi britanici nu sunt ființe umane până la atingerea vârstei de 14 zile, adică timp de 14 zile după concepție. Am un respect deosebit pentru Regatul Unit al Marii Britanii și pentru regina Angliei. Probabil ea s-a gândit ca, în cinstea noului Dumnezeu, care se numește "pluralism", este datoare să semneze această "decizie pluralistă", care afirmă faptul că ființele umane nu sunt oameni, nu sunt nici un fel de ființe, până în momentul în care ating vârsta de 14 zile. Dar dacă acest pluralism încearcă să ne "ofere" astfel de decizii, care contravin științei, atunci nu mai are importanță cum sunt ele primite - în conformitate cu regulile parlamentare sau împotriva lor. Dacă legea este atât de nedreaptă încât afirmă faptul că, la început, ființa umană nu este totuși ființă umană, aceasta nu mai este lege. Acest lucru se poate numi o manipulare a opiniei publice, o capitulare a Parlamentului în fața presiunii ideologiei dominante, nu numai o nesocotire a adevărului.

Putem să dovedim acest lucru foarte ușor. Dacă legea spune adevărul, atunci toți supușii majestății sale în primele 14 zile de la concepție sunt animale. Ca și însăși regina, tatăl său și toți strămoșii acesteia. În această zonă de tranziție neumană, dinastia regală se întrerupe în cazul oricărei generații. Acest lucru se referă și la membrii Parlamentului și ar fi fost incorect cel puțin să încredințezi soarta unei națiuni unor foste animale. Evident că și regina și toți britanicii au fost concepuți ca ființe umane. Altfel ar fi fost de neimaginat. Acest lucru este foarte simplu și logic. Însă, desigur, ați putea să nu recunoașteți știința și atunci ați putea spune că preferați să fiți neglijenți și să refuzați să recunoașteți noile descoperiri. Poate acest lucru este și o poziție "corectă din punct de vedere politic" în unele țări, însă acest punct de vedere este contradictoriu științei, iar știința nu laudă obscurantismul.

Aș putea spune că am învățat multe în Japonia. Odată, în orașul Sukuoke, (în apropierea orașului Nagasaki) am vizitat o congregație de călugărițe. Una dintre ele era franțuzoaică, iar restul japoneze. Ele aveau o școală de fete cu 2.000 de locuri. Călugărițele m-au invitat la ele și mi-au spus: "Deoarece vă aflați aici, veniți și povestiți-ne despre toate aceste manipulări genetice, despre concepția în eprubetă și așa mai departe. Vrem să știm acest lucru ca să le spunem elevelor noastre care este adevărul."

Într-una din seri, le-am explicat ce înseamnă concepția artificială și că, de fapt, concepția artificială nu poate fi făcută de nici un om. Tot ceea ce poate face un om este să aducă ovulul și spermatozoidii în asemenea condiții în care unul dintre spermatozoizi va pătrunde în ovul. Drept urmare, fecundarea este realizată de spermatozoid și nu de un laborant. Copiii care sunt concepuți în eprubetă, sunt de fapt concepuți prin metodă naturală. Nu este firescă doar metoda prin care spermatozoidii și ovulul sunt "uniți" însă noi nu trebuie să ne gândim că rezultat ar fi copii artificiali. Aceștia sunt copii normali. Concepția în eprubetă nu este, să zic, catolică, și constă de fapt în lipsa de respect față de ființa umană. De fapt, căsătoria se bazează pe faptul că numai soțul are privilegiul de a fi unicul om căruia îi este permis să introducă celulele reproducătoare în interiorul celui tainic, care este organul genital al soției sale. Dacă ovulul a ajuns la maturitate în câteva zile, înaintea contactului sexual sau imediat după acesta, spermatozoidul care a pătruns

în ovul dă viață unei noi ființe umane. Atunci șefa mănăstirii m-a întrerupt și i-a spus ceva traducătoare. Aceasta i-a răspuns dar nu mi-a tradus mie și atunci am continuat. La sfârșit, am întrebat-o pe călugărița traducătoare: "Despre ce vorbești cu șefa dumneavoastră?" Aceasta mi-a răspuns că aceasta s-a interesat dacă vorbesc japoneza. I-am spus că nu știu japoneza, pot spune doar "Arigato", care înseamnă "Vă mulțumesc" și gata. Atunci călugărița mi-a spus: "În japoneză uterul se numește «shi chiu», care de fapt înseamnă «copil» sau «taină» iar «chiu» înseamnă «palat» sau «templu». În acest fel când eu vorbeam despre organul sexual feminin, care este un templu tainic, călugărița-șefa a crezut că eu vorbesc japoneza. Asta deoarece «uter» în japoneză înseamnă «palat al copilului» sau «templu, care nu se arată ochilor».

Pentru mine acest lucru a însemnat o descoperire. Nu sunt lingvist, dar mi se pare că oricum încercăm să exprimăm înțelegerea naturii, nu este important în ce limbă vorbim - în engleză, japoneză sau franceză. La urma urmei, ajungem la una și aceeași înțelegere. Uterul mamei, într-adevăr, este mai dotat pentru apariția pe lume a unui om decât cel mai bun laborator. Uterul funcționează mai bine, este mai bine dezvoltat din punct de vedere al biochimiei și mai mult, acesta este locul într-adevăr cel mai bine înzestrat pentru apariția pe lume a unei ființe umane. Într-adevăr, limba obișnuită poate explica mai bine un punct de vedere al științei decât cea mai științifică terminologie posibilă. De exemplu, în limba engleză, exprimăm un nou gând și apariția pe lume a unei ființe umane, folosind unul și același cuvânt: "a concepe un gând, o idee" și "a concepe un copil". În ambele cazuri, acțiunea este o concepție și concepția determină atât acțiunea creației noastre cât și începutul unui om nou. Înțelepciunea umană coincide cu dezvoltarea naturii umane. Nu este asta o descoperire? Limba ne vorbește despre ceea ce la începutul vieții este spirit și materie (aș spune suflet și trup) și despre faptul că acestea două sunt atât de bine împletite încât putem să folosim unul și același cuvânt ca să exprimăm atât nașterea unei idei cât și nașterea unei noi ființe umane. Acest lucru nu se întâmplă din cauza sărăciei de cuvinte, ci dimpotrivă, unul și același cuvânt ne dă posibilitatea unică de a determina ceea ce într-adevăr este începutul vieții: spiritul care însuflețește materia. Acest adevăr este actual chiar și atunci când viața exterioară moare.

Odată a trebuit să explic acest lucru în America. Acum câțiva ani, într-un mic oraș din Statele Unite, care se numește Maryville, statul Tennessee, avea loc un proces de divorț. Un bărbat și o femeie care au trăit împreună 19 ani au rămas fără copii. În cele din urmă, s-au decis să recurgă la fecundare extracorporală, adică la concepția în eprubetă. Din ovarele femeii au fost separate un număr de ovule, care au fost fecundate de sperma soțului său. Din acestea, șapte au fost introduse în camera frigorifică și congelate, iar două au fost introduse în uterul femeii. Din păcate, acești embrioni nu au supraviețuit. (95% din embrionii care rezultă din fecundare extracorporală, după introducerea lor în uter, pot muri. Când citiți despre minunile manipulării embrionilor umani, trebuie să știți că, din embrionii creați în urma rezultatelor manipulării artificiale, doar 5% din aceștia ajung să se dezvolte până la naștere.)

În cazul nostru, după acest eveniment, soții au decis să se despart. Au ajuns la o idee comună în privința tuturor problemelor, au împărțit mașina, frigiderul, contul în bancă, cu alte cuvinte totul. Însă mama a declarat că ea dorește să primească dreptul asupra viitorilor săi copii. Adică a celor care au fost congelați. Soțul a declarat că el este împotriva deoarece dacă femeia va reuși să aducă pe lume acești copii, tatăl lor va fi el. Iar el nu dorește ca o femeie de care el este divorțat să devină mama viitorilor săi copii. În fața judecătorilor a apărut următoarea problemă: pentru prima dată în America un proces de divorț le impunea judecătorilor să stabilească dacă embrionii congelați sunt oameni sau sunt niște obiecte neînsuflețite. Juriul a decis să asculte dovezile oamenilor de știință, sperând că aceștia îi vor ajuta să stabilească adevărul. Unul dintre prietenii mei, Martin Palmer, m-a sunat la Paris și mi-a povestit această istorie. Mi-a și detaliat cerințele femeii: chiar în cel mai rău caz aceasta susținea că copiii ar putea fi dați unei femei infertile ca ea să ducă sarcina până la capăt. Atunci i-am răspuns prietenului meu din cealaltă parte a oceanului: "În acest caz decizia este deja luată: o mamă adevărată ar face astfel - va prefera să dea copiii săi unei alte femei, mai degrabă decât să permită distrugerea lor. Prin urmare, ei trebuie să i se încredințeze copiii. Astfel a judecat și Solomon acum 3000 de ani."

Din cauza consultațiilor la clinică am putut să zbor la New York cu o zi mai târziu. Judecătorul Dail Young a putut să amâne declararea sentinței până la venirea mea. În Meryville erau multe camere de luat vederi, antene parabolice, gata să îndrepte semnalul spre stațiile, care transmiteau știri în toate Statele Unite, în Canada și în Mexic. La conferința de presă, primul lucru care am fost întrebat a fost: "Cine v-a plătit călătoria?" Asta e America. Am răspuns: "Singur mi-am plătit biletul." Și după aceea au urmat și alte întrebări: "Ce i-ați spus juriului?" Deja dădusem o declarație în acest sens pentru judecător, declarație care s-a prelungit pe parcursul a patru ore. Am răspuns ziariștilor: "Am spus judecătorilor că, după datele științifice, ființa umană își începe viața imediat după concepție, iar noi știm că informația însuflețește materia". (Aici mă repet însă ziariștii trebuiau să înțeleagă acest argument.)

(continuare în pag. 7)

ARHIMANDRITUL ANDRONIC POPOVICI

- 115 ani de la trecerea în veșnicie -

Ieroschimonahul Andronic Popovici s-a născut la 4 iulie 1820 în satul Lungani, în familia preotului Nicolae Nanu și a soției sale Măria, născută Badenschi. În familie erau trei copii. Dar în 1829, când împlinise 9 ani, a decedat mama și el a fost dat la învățătură la dascălul satului Lungani, Teodor, unde s-a aflat până în 1831, când a murit și tatăl său. După această a fost adăpostit de unchiul său din partea tatălui, părintele Ioan din același sat Lungani. Mai târziu, Andrei a hotărât să se consacre slujirii Domnului, plecând la bunelul său din partea mamei, schimonahul Daniil Badenschi. Acesta l-a rugat pe egumenul mănăstirii Neamț, arhimandritul Domietian, să-l primească în ascultarea pe copilul de 11 ani. Fratele lui Andrei, Gheorghe, era prea mic și de aceea n-a fost primit la mănăstire, iar fratele mai mare a rămas ca și ascultător. Până în 1839 Andrei a studiat Tipicul bisericesc și a îndeplinit diferite ascultări. În 1839 Andrei a fost călugărit la Lavra Neamț, cu numele Andronic. La 5 aprilie 1842, Meletie, episcopul de Stavropolis, l-a hirotonit ierodiacon la biserica Buna Vestire din Iași.

În 1847 ierodiaconul Andronic a fost numit tipicar la mănăstirea Secul, unde concomitent avea grijă și de păstrarea cărților. Biblioteca nu avea o încăpere aparte. Predecesorul lui Andronic – Ieromonahul Neofit păstra toate cărțile mănăstirii într-un cufăr din chilia sa. După cum ne mărturisește însuși Andronic în cartea sa „Oareșcare aduceri aminte...”: „Am fost rânduit de ascultare, ca să fiu tipicariu soborniceștei biserici, în locul părintelui duhovnicului Neofit... Pentru că pățimise încă și mare primejdie când a fost pojaru (1844 n.a.), că au ars barba și i-a fript obrazul și mâinile și picioarele, fiindcă el că el pe toate cărțile mănăstirii le ținea într-un dulap în chilie: și s-au sărguit, pe cât s-au putut de le-au scăpat...”.

Andronic hotărâse să amenajeze biblioteca într-o clădire separată. El găsea timp, de rând cu alte ocupații, să citească și să transcrie texte, care i-au plăcut. În iunie 1850, Andronic a fost hirotonit ca ieromonah de episcopul Mardarie. Anume de această perioadă a aflării lui Andronic la mănăstirea Secul ține datarea primelor lui manuscrise. În baza cercetării mai multor cărți el a alcătuit trei antologii de muzică psaltică. La ultima anexează acatistul Sf. Cuv. Parascheva. În 1851 Andronic copie două manuscrise cu „Jurnal de călătorie a ieroschimonahului Chiriac, care descrie calea de la mănăstirea Secul până la Sfântul munte Athos și în Ierusalim în 1849”, precum și „Notițe de călătorie în Rusia în 1850”, având drept anexă evenimente din istoria bisericii. Aceste notițe se păstrează în fondul mănăstirea Noul Neamț. Originalul notițelor părintelui Chiriac se află în biblioteca mănăstirii Neamțului. Ieroschimonahul Chiriac a tradus câteva lucrări din limba rusă, printre care și lucrarea ierarhului rus Dmitrii Rostovschi „Cercetarea”, adică examinarea schizmei, pe care părintele Andronic a copiat-o în 1855 și a dăruit-o schitului Acoperământului Maicii Domnului. La mănăstirea Secul, Andronic scrie două volume ale lucrării sale în patru volume „Istoria bisericești și politicești de la nașterea Domnului până în 1858” (cronograf), v. II – 1850 și v. III – 1851. Primul și ultimul volum au fost scrise la mănăstirea Neamț în 1853 și 1858, probabil în lipsa unor surse documentare la mănăstirea Secul. Ulterior, manuscrisele au fost, de asemenea, dăruite schitului Acoperământului Maicii Domnului. Este o lucrare voluminoasă, care include peste o mie de pagini, fiind în cea mai mare parte compilativă. Ea reprezintă începutul cercetărilor părintelui Andronic în domeniul istoriei Bisericii Ortodoxe Universale și celei Române. În același timp, istoriograful acorda o atenție deosebită istoriei mănăstirilor, cu care l-a legat prona dumnezeiască. Un rol decisiv în formarea viitorului istoriograf l-a avut activitatea la mănăstirea Neamț, unde vine în septembrie 1853. Acolo el a îndeplinit mai multe funcții: duhovnic (la mănăstirea Secul, la 15 mai 1853, cu binecuvântarea mitropolitului Moldovei și Sucevei Sofronie Miclescu, bibliotecar, ierou și ajutor de egumen, iar la 3 ianuarie 1855 a fost numit ecleziarh superior la Lavra Neamț). Părintele Andronic se străduia să completeze golul unor studii sistematizate printr-o neobosită autoinstruire în bibliotecă și în fondurile arhivistice ale mănăstirii Neamț.

Autoinstruirea a dat roade bogate. El a lăsat un material valoros despre starea bibliotecii monastice după incendiul din 1862, în timpul căruia o bună parte din fonduri a fost pierdută irecuperabil. Din lucrările perioadei anteincendiare face parte „Condica averilor bisericești și iconomicești a sfintelor mănăstiri Neamț și Secul”, scrise de părintele Andronic în 1853, când a preluat funcția de bibliotecar principal. În această lucrare, de rând cu averea și cărțile bisericii Înălțarea Domnului, este inclusă și lista tuturor cărților din bibliotecă. La acel moment, la mănăstirea Neamț se păstrau 104 manuscrise românești, tâlmăciri din greacă ale cărturarilor români din școala paisiană; 146 manuscrise românești, copii de pe originalele traducerilor; 118 manuscrise slavone, majoritatea realizate la școala lui Paisie; 96 manuscrise în limba greacă; 995 cărți, editate în limba română; 773 cărți în limbile slavone și rusă. Conform părintelui Andronic, această „Condică...” nu cuprinde cărțile păstrate în Turnul mare al mănăstirii, numit „Pendulul”, unde se aflau câteva mii de alte manuscrise și tipărituri dintr-o perioadă mai timpurie. Activitatea literară a părintelui Andronic la Lavra Neamț este ilustrată de un mare număr de lucrări – 19 manuscrise și 2 lucrări tipărite. Mai întâi părintele Andronic scrie „Istoria sfintelor mănăstiri Neamț și Secul adunată în scurt”, pe care a terminat-o la 20 martie 1857.

Părintele Andronic avea experiență de muncă în toate sferile de activitate, dar totuși el acorda prioritate necesităților duhovnicești ale călugărilor. De rând cu cele 30 de manuscrise aduse de el de la mănăstirea Neamț, părintele Andronic primea numeroase donații de carte din partea mitropoliei Moldovei, altor mănăstiri și schituri românești, de la persoane particulare în scopul creării celei mai mari biblioteci monastice din Basarabia. În 1884 la mănăstirea Noul Neamț erau 146 manuscrise din secolele XIV - XIX și 2272 de cărți tipărite, printre care și mostre ale edițiilor vechi românești. În timpul aflării sale în Basarabia arhimandritul Andronic a mai scris și un „Sinaxar”, pe care l-a alcătuit în baza Mineilor grecești, românești și slavone. Particularitatea acestei lucrări constă în folosirea de către autor a spuselor sfinților părinți, preluate din „Filocalia”. Părintele Andronic citează multe pasaje din creația starețului Paisie Velicikovski. Viața și activitatea părintelui Andronic au fost rodnică și în sfera administrativă, în special după ce a fost ales, la 10 aprilie 1885, egumen al mănăstirii Noul Neamț. El a devenit primul egumen-stareț al mănăstirii Noul Neamț, până la el egumenul era ales formal de sinodul fraților de la mănăstirile Neamț și Secul. Preluând ocărnuirea mănăstirii, părintele Andronic a început mai multe construcții. Pe timpul lui a fost construită și sfințită Biserica Înălțarea Sfintei Cruci cu un bloc de chilii în două nivele. Concomitent a fost încheiată și construcția spitalului. În 1884 au fost construit un hambar pentru cereale și un depozit. În 1886 – o bucătărie de piatră cu două chilii pentru bucătari; în 1891 a fost înălțat un zid de piatră în jurul mănăstirii. În 1892 au fost deschise o librărie și un magazin de icone. Pentru aceste lucrări părintele Andronic a fost menționat cu diverse distincții, printre care Crucea Sinodală. La 15 aprilie 1890 la Catedrala din Chișinău părintele Andronic a fost hirotesit în treapta de arhimandrit de către Arkadie Filonov, Episcop de Akkerman.

După o boală îndelungată arhimandritul Andronic a trecut la Domnul la 13 august 1893. El a fost înmormântat în curtea cimitirului mănăstirii Noul-Neamț, dar mormântul lui nu s-a păstrat, deoarece în perioada sovietică acest cimitir a fost distrus.

Părintele Andronic Popovici rămâne în amintirea noastră ca un neobosit cărturar, istoric, copist, duhovnic și un fidel custode al învățăturii starețului Paisie Velicikovski și cred că merită să i se acorde o cinste cuvenită prin instalarea unui moment sau a pietrei comemorative pe teritoriul „Lavrei” Noul Neamț.

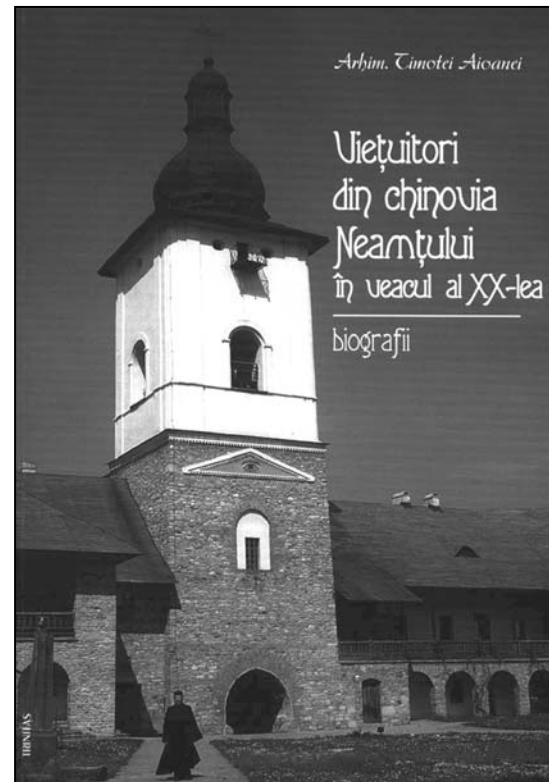
Pr. Drd. Maxim MELINTI

VIEȚUITORI DIN CHINOVIA NEAMȚULUI ÎN VEACUL AL XX – LEA, BIOGRAFII,

de Arhim. Timotei AIOANEI, Editura Trinitas, Iași, 2008, 420 p.

– recenzii –

Recent, la editura Trinitas, a văzut lumina tiparului o frumoasă lucrare a P. Cuv. Arhimandrit Timotei Aioanei, Exarh cultural al Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor și slujitor al Catedralei Patriarhale din București. De această dată, părintele Timotei încântă publicul cititor, și mai ales iubitorii de spiritualitate și viață monahală, cu o lucrare în care reade în actualitate nu doar numele, ci și scurte repere biografice ale părinților care s-au nevoit în vestita Lavra a neamului românesc de pe meleagurile nemțene, Sfânta Mănăstire Neamț.

Nu putem trece peste faima părinților vrednici din Mănăstirea Neamț fără să amintim că această vatră de spiritualitate s-a bucurat din cele mai vechi timpuri de aprecieri atât pentru viața duhovnicească înaltă a părinților care și-au înscris numele în condica acestei chinovii, cât și pentru rolul pe care l-au avut în secolul al XVIII-lea și următoarele de bastion al ortodoxiei. Acest lucru l-a determinat pe unul dintre marii nevoitori din veacul al XVIII-lea, Cuviosul Paisie Velicikovski, originar din Ucraina de astăzi, să-și îndrepte pașii spre meleagurile Moldovei, chiar să se stabilească aici pentru perioada de început, ca novice, iar spre sfârșitul vieții să ajungă unul dintre cei mai căutați duhovnici și să redea un nou suflu vieții monahale din întreaga Europă de Est. Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț, după o scurtă perioadă de timp petrecută în țara sa natală, Ucraina, și-a îndreptat pașii spre vestitele vetre de spiritualitate ortodoxă din Moldova și Țara Românească, unde sub îndrumarea unor mari duhovnici ca Starețul Vasile de la Poiana Măbului a pus bazele unei vieți monahale autentice și a dobândit o bogată experiență duhovnicească. Dar, nu s-a rezumat la experiența isihastă din Țările Române, ci și-a îndreptat pașii spre nevoințele cele mai aspre în țara monahilor, la muntele Athos. Aici, după ce își pune valoare aspirațiile isihaste, strălucind prin faptele credinței și înobilându-și sufletul cu virtuți, ca un adevărat atlet al lui Hristos, împărtășește din experiența de viață acumulată atât ca viețuitor al unor chilii, cât și în singurătate, fraților și părinților care au dorit să-i urmeze exemplul viețuirii înalte și să-l aibă îndrumător pe calea rugăciunii inimii.

Bun cunosător al vieții monahale din Moldova, P. Cuv. Arhimandrit Timotei Aioanei, ca unul care de mai bine de trei decenii a cunoscut obștea Sfintei Mănăstiri Neamț, unde a îmbrăcat haina monahală în anul 1989, a strâns în volumul de față biografiile monahilor care s-au nevoit în secolul al XX-lea, pentru a pune în lumină locul și rolul pe care l-au avut această Lavra în păstrarea dreptei credințe și a spiritualității românești în momentele de grea încercare din perioada comunistă.

După cum consemnează autorul, „Mănăstirea Neamț, în istoria ei de aproape o mie de ani, a avut numeroși monahi, viețuitori în duh de rugăciune și călători neobosiți ai Împărăției Cerurilor. Părintele Cleopa Ilie, cunoscutul misionar și duhovnic al veacului al XX-lea, spunea că Mănăstirea Neamț a avut în decursul timpului aproape 30.000 de călugări” (p. 17).

Din cele relatate în prefața lucrării, vedem că aici au viețuit mai mulți monahi decât în Mănăstirea Marea Lavra din Muntele Athos, în care în decurs de mai bine de o mie de ani au viețuit doar 16.000.

Informațiile despre monahii care s-au nevoit în această mănăstire în secolul al XX-lea sunt preluate din condica Mănăstirii, ținută cu multă răvnă de către părinții care au îndeplinit ascultări în secretariat. Ele au fost completate cu unele informații, acolo unde se impunea, dat fiind că în condica mănăstirii nu totdeauna figurau

informații complete.

În cele 514 biografii, autorul se străduiește să evidențieze atât personalitatea părinților, slujirile și ascultările pe care le-au îndeplinit, cât și distincțiile, vredniciile de care s-au bucurat aceștia. De asemenea, menționează locul depunerii voturilor, cine i-a purtat sub mantie și cine a oficiat respectiva ierurgie. La cei care au fost hirotoniți, menționează numele arhierului și locul unde a fost oficiată Taina, date care par nesemnificative, dar pentru iubitorii de istorie bisericească pot servi ca adevărate izvoare.

Cititorii vor găsi în paginile prezentei lucrări date inedite despre viețuitorii mănăstirii Neamț, date culese cu multă mîgală și trudă de Părinte Arhimandrit Timotei, un adevărat iubitor al spiritualității românești, care a vrut „să nu rămână uitate numele” (p. 18) celor care s-au rugat pentru prosperitatea neamului, pentru conducătorii țării și au contribuit în mod strălucit la înscrierea neamului nostru în cartea vieții.

Mulți dintre acești monahi s-au nevoit prin copierea manuscriselor, prin scrierea de cărți folosite pentru ortodoxii din toate ținuturile românești. Unii s-au remarcat ca mari duhovnici și povătuitori, iscusiți mănăstiri ai cuvântului și predicatori talentați. Toți au fost implicați în misiunea Bisericii și slujirea aproapelui, fapt vrednic de consemnat în istoria vieții bisericești de pe teritoriul României în secolul al XX-lea și chiar în afara granițelor, dacă ținem cont că unii dintre ei au avut în grijă păstoria românilor din străinătate.

Parcurgând cuprinsul lucrării întâlnești nume ale marilor ierarhi ai Bisericii noastre: Nicodim Munteanu, Teoctist Arăpașu – Patriarhi ai României, Nestor Vornicescu – Mitropolitul Olteniei, Pimen Zainea – Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, Adrian Hrițcu – Arhiepiscopul Parisului, Victorin Ursachi, Episcop al Episcopiei Ortodoxe din America și Canada, Epifanie Norocel, Episcopul Buzăului și Vrancei, arhierii - Valerie Moglan și Gerasim Cocoșel, etc. Nu voi aminti decât numele celor care au ajuns pe cele mai înalte trepte ale slujirii bisericești, lăsând cititorul să descopere și pe ceilalți vrednici nevoitori, care au știut să stea departe de ochii lumii, retrași, simpli, devotați și încredințați că vor fi primiți în ceata cuvosiilor care s-au nevoit în această mănăstire încă din cele mai vechi timpuri. Dintre cei evocați în careta părintelui Timotei, unii au strălucit ca niște luceferi pe firmamentul Bisericii noastre, trecând cu vrednicie peste încercările impuse de regimul de tristă amintire, peste efectele Decretului Nr. 410 din 1959, iar alții mai trăiesc în vechea lavră sau prin alte mănăstiri din țară.

Dacă privim în timp, în acei ani de grea încercare, putem cu ușurință citi mesajul dragostei pentru Hristos și Biserica Sa pe chipurile blânde ale părinților din obștea Mănăstirii Neamț, care acum privesc spre noi și ne îndeamnă să trecem peste încercările vieții și să fim vrednici de numele pe care-l purtăm, de fidelitatea de care trebuie să dăm dovadă pentru a fi împreună cu ei în Împărăția lui Dumnezeu.

Cartea, pe lângă calitatea grafică de excepție, are un indice alfabetic, care te ajută să găsești cu ușurință referințele ce privesc pe unii dintre cei ale cărei biografii le cuprinde, iar în partea finală cuprinde bibliografia pe care autorul a folosit-o la redactarea lucrării.

Trebuie spus că lucrarea Părintelui Timotei vine să întregască imaginea pe care Biserica, și în special mănăstirea Neamț, le-a avut în secolul al XX-lea, precum și rolul și locul acestei oaze de spiritualitate în cultura neamului nostru.

De aceea, îndemnăm pe toți iubitorii de cultură și spiritualitate românească să caute printre sutele de nume pe vrednicii ostenitori care, la lumina candelii și a opaițului, s-au trudit cu timp și fără timp ca întreg neamul românesc să se bucure de cărți de rugăciune, de traduceri din operele Sfinților Părinți, de traduceri ale unor lucrări importante din teologia contemporană, precum și de rugăciunea lor neîncetată către Tronul Tatălui ceresc în perioada celor două războaie mondiale, dar și în a doua jumătate a secolului al XX-lea, când politica guvernanților era de înstrăinare de neam și credința strămoșească. Atunci, în ciuda politiciii și a propagandei partidului unic, mănăstirile au continuat să fie bastioane ale spiritualității românești, excursiile deveneau pelerinaje, iar turiștii se întorceau acasă mai îndreptați, având speranța că lucrurile vor intra pe făgașul firesc, fapt ce s-a petrecut odată cu căderea comunismului în anii '90. În această perioadă s-a cunoscut o revigorare a monahismului și a mănăstirii Neamț, care și-a redeschis larg porțile pentru toți credincioșii care vor să se închine iconei Maicii Domnului făcătoare de minuni, Sfântului Necunoscut și să reintre în frumoasa atmosferă de rugăciune de la privegherile de sâmbătă seara sau din ajunul sărbătorilor. Vechea tiparniță mai funcționează, dând la lumină noi titluri și veghind parcă la păstrarea memoriei celor care s-au nevoit în această mănăstire în secolul trecut.

Ieromonah Veniamin GOREANU
M-rea Antim, București

NELINIȘTIT ESTE SUFLETUL NOSTRU PÂNĂ NU SE ÎNTOARCE IARĂȘI LA TINE, DOAMNE

LECTII DE CATEHIZARE

Lecția 36

“PUTEREA SFINȚITOARE”

RÂNDUIALA LITURGHIEI SF. IOAN GURĂ DE AUR ȘI SF. VASILE CEL MARE

(inceputul în nr. 6(203), 2008)

Urmează apoi partea cea mai importantă a Sfintei Liturghii. Preotul rostește îndemnul: „Să stăm bine, să stăm cu frică...”, prin care anunță apropierea momentului sfânt al săvârșirii jertfei.

„A sta bine”, spune Sf. Ioan Gură de Aur, nu înseamnă altceva decât a sta cum se cuvine omului înaintea lui Dumnezeu, cu frică și cu cutremur, cu mintea trează și veghetoare. La acest îndemn, strana răspunde: „Mila păcii, jertfa laudei”, adică jertfa se aduce prin milă și pace din partea lui Dumnezeu, Care prin moartea Fiului Său ne-a împăcat cu El, iar din partea noastră aducem jertfă de laudă prin cântare. Apoi preotul cu Sf. Cruce, din fața ușilor împărătești, binecuvântează poporul în numele Sfintei Treimi: „Darul Domnului nostru...” (II Cor. XIII, 13), continuând prin: „Sus sa avem inimile” și „Să mulțumim Domnului”, adică să ne gândim că începe săvârșirea Sfintei Euharistii și ne amintește de foisorul Cinei celei de Taină, unde s-a pregătit Paștile cu ucenicii și unde înainte de Cină, Mântuitorul însuși a mulțumit lui Dumnezeu. Strana răspunde: „Cu vrednicie și cu dreptate...”, după care preotul rostește: „Chântare de biruință...”, arătând prin aceasta deplina biruință a Mântuitorului asupra păcatului și a morții. Se cântă Imnul Serafimic: „Sfânt, Sfânt, Sfânt...”, care ne amintește de cântarea Serafimilor împrejurul tronului lui Dumnezeu din viziunea proorocului Isaia (Is. 6, 3) și de strigătele de bucurie cu care poporul a întâmpinat pe Mântuitorul la intrarea Sa în Ierusalim. Cuvântul „Savaot” înseamnă „Dumnezeu oștirilor îngerești”, iar „Osana” înseamnă: „Mântuiește-ne, Te implorăm!”.

Urmează cuvintele rosite de Mântuitorul la Cina cea de Taină: „Luați mâncări...” și „Beți dintr-un acest toți...”.

La Cină, paharul fiind unul singur, nu se putea împărți, ci trebuia ca fiecare pe rând să bea din el, de aceea le-a zis: „Beți dintr-un acest toți...”. Apoi, preotul, punând mâinile cruciș, ia cu dreapta sf. disc și cu stânga sf. potir și înălțându-le puțin, face cu dânssele semnul Sfintei Cruci deasupra Sfântului Antimis, zicând: „Ale Tale, dintru ale Tale...”.

Ridicarea Darurilor înseamnă oferirea lor lui

Dumnezeu, iar cuvintele „Ale Tale, dintru ale Tale...” ne arată că Darurile sunt ale lui Dumnezeu și tot Lui I le aducem pentru a fi prefăcute în Trup și în Sângele Domnului. Noi Îi aducem aceste Daruri pentru toate câte ne aducem aminte că s-au făcut pentru noi, de cruce, de mormânt, de învierea cea de a treia zi, de înălțarea la cer, de șederea de-a dreapta și de a doua slăvită a Sa venire. Le aducem și „pentru toate”, adică pentru iertarea păcatelor sau mântuirea tuturor oamenilor.

Acum se săvârșește partea cea mai însemnată a Sfintei Liturghii, în timp ce se cântă „Pe Tine Te lăudăm” preotul rostește mai întâi troparul Ceasului al III-lea („Doamne, Cea ce pe Preasfântul Tău Duh...”), după care binecuvântează Darurile, făcând semnul Sfintei Cruci deasupra pâinii și a vinului, cu rugăciunile scrise în Liturghier. După rugăciunea de invocare a Sfântului Duh, pâinea și vinul au devenit Sf. Trup și Sf. Sânge al Mântuitorului. Momentul acesta al chemării Sfântului Duh pentru Sfințirea Darurilor poartă numirea de epicleză euharistică. Acum pe Sf. Masă avem pe Hristos însuși, cu trupul și sângele cu care a pățimit pe cruce și a înviat din morți.

Urmează Axionul, care este o cântare în cinstea Maicii Domnului; apoi preotul rostește ecfonisul pentru pomenirea ierarhului locului („Întâi pomenește, Doamne...”) și ectenia de cerere, urmată de rugăciunea „Tatăl nostru”, care se încheie cu ecfonisul preotului „Că a Ta este împărăția...”. Urmează înălțarea Sfântului Agneț cu cuvintele „Să luăm aminte, Sfintele, sfinților”. Cele ridicate de preot se dau numai celor sfinți, adică numai acelor credincioși care sunt vrednici de Împărtășire. În altar preotul face sfărâmarea Sfântului Agneț în cele patru părți, care aduce aminte de frângerea pâinii la Cina cea de Taină și de patimile și moartea Mântuitorului. Se plinește sf. potir prin lăsarea în el a părții IS din Sf. Agneț și se toarnă căldura - icoana Sfântului Duh, care este puterea de viață ce a însuflețit și trupul Domnului, pentru a căruia împărtășire inimile credincioșilor trebuie să se încălzească cu darul credinței dumnezeiești.

Urmează împărtășirea slujitorilor din părțica HS, care se împarte la toți, apoi invitarea credincioșilor la împărtășire cu cuvintele: „Cu frică de Dumnezeu...”.

Arătarea Sfântului potir acum simbolizează arătarea Domnului pe Muntele Măslinilor, iar binecuvântarea poporului cu cuvintele „Mântuiește, Dumnezeule...” ne aduce aminte de binecuvântarea cu care Mântuitorul a întărit pe Sf. Apostoli înainte de înălțare.

Tămâierea Sfintelor Daruri și rostirea cuvintelor „Înalță-Te la ceruri, Dumnezeule...” (Ps. 107, 5) semnifică starea continuă de față a Duhului Sfânt, pe Care îl trimite Hristos ca să călăuzească Biserica.

Cea de a doua arătare a Sfintelor Daruri, însoțită de cuvintele „...totdeauna, acum și pururea...”, întru chipează cea din urmă arătare a Domnului către Sfinții Apostoli, iar depunerea lor la proscomidiar reprezintă înălțarea Mântuitorului la cer. După depunerea Sfintelor Daruri la proscomidiar preotul rostește ectenia „Drepti primind...”, strânge Sf. Antimis și face semnul Crucii cu Evanghelia peste el, la ecfonisul ecteniei („Că Tu ești sfințirea noastră...”).

După aceasta în mijlocul bisericii preotul citește Rugăciunea Amvonului, care ne aduce aminte de adunarea apostolilor în foisorul din Ierusalim după înălțarea Domnului, așteptând pe Sfântul Duh.

Terminând rugăciunea, preotul se pleacă în dreapta și în stânga, însemnând smerenia Mântuitorului și intră în altar, la proscomidiar, unde zice rugăciunea „Plinirea legii...”, mărturisind prin aceasta credința că Iisus Hristos este cu adevărat Mântuitorul cel prezis de prooroci și prin El s-a plinit toată rânduiala dumnezeiască pentru mântuirea neamului omenesc. Preotul se întoarce apoi către popor și îl binecuvântează, zicând „Binecuvântarea Domnului...”. Această binecuvântare presupune pogorârea Sfântului Duh peste Apostoli, care acum, prin mijlocirea și binecuvântarea preotului, se revarsă și asupra credincioșilor care au luat parte la Sf. Liturghie.

Apoi preotul face încheierea cu otpustul, trage catapetasma și închide ușile împărătești, prin aceasta sugerând închiderea ușilor împărăției cerești, după care nu mai este vreme de pocăință.

Împărțirea anaferei (αναφορά) amintește agapele de odinioară, care însoțeau Liturghia în Biserica primară.

Dr. Nicolae Fuștei

OMUL ESTE OM DE LA CONCEPȚIE

(continuare din pag. 5)

Când scădem temperatura - este exact ca atunci când punem produsele la congelat - nu facem decât să micșorăm viteza de mișcare a moleculelor. Iar această mișcare a moleculelor determină scurgerea timpului. Iată de ce, în mod real, dacă temperatura scade până la 0, ceea ce nu este posibil, deoarece aceasta este o graniță, însă putem să ne apropiem de ea, atunci are loc oprirea în loc a vieții, adică oprirea timpului. Iar într-un vas cu azot lichid, unde temperatura nu este de -273°C ci doar -180°C, timpul este aproape oprit. Iar ființele umane minuscule, cu un diametru de 150 de microni pot trăi într-un astfel de timp oprit pe loc. Ele nu sunt moarte, deoarece, dacă le aducem la temperatura normală, ele vor ajunge la volumul și dezvoltarea normală.

Acum demonstrăm prin experiment ceea ce am vorbit mai devreme despre biochimie. Pe o moleculă lungă scrie ceva, ca o simfonie pe bandă magnetică. Știm că informația este congelată și apariția vieții este oprită în loc. Dacă informația nu este distrusă și ei i se dă iarăși posibilitatea să reinvie sau să însuflețească materia la temperatură normală, viața reinvie. Materia nu poate fi însuflețită la orice temperatură. În stare congelată materia nu poate să manipuleze așa-zis informația genetică. Tot din această cauză și temperatura corpului nostru se menține în jurul a 37 de grade. Dacă ar fi mai mare sau mai mică, voința noastră nu ar putea “controla” materia.

Ca să explic acest lucru, am spus tribunalului: “Ființele minuscule din vasele cu azot lichid într-adevăr sunt închise într-o cutie de conservă, în care timpul este oprit în loc”. Pentru o afirmație mai credibilă, am schimbat în loc de o “cutie de conserve” am spus “cutie concentraționară”. Într-un asemenea loc în care mii de ființe umane pot fi păstrate, dacă timpul este oprit în loc. Când am vorbit cu

jurnaliștii, cineva m-a întrebat: “Ați spus lagăr de concentrare?” Și am răspuns: “Nu. Asta este evident o greșeală. Am spus «cutie de concentraționară». Deoarece este vorba de o cutie, iar lagărele de concentrare se foloseau pentru grăbirea morții. Iar aceste “cutii concentraționare” au fost concepute pentru oprirea vieții în loc. Însă ambele cazuri de fapt reprezintă un sistem concentraționar, în care sunt ținute oameni inocenți. Iată de ce ideea de “concentrare” este un lucru inacceptabil.

Despre genetică poți să vorbești la nesfârșit... Însă acum aș vrea să adaug doar câteva cuvinte. Ca și toți profesorii de genetică generală din lume, timp de ani de zile, am predat având o atitudine eronată. Doar cu doi ani în urmă eroarea a fost corectată. Mai înainte consideram că informația genetică, care pleacă de la tată, este egală cu cea care vine de la mamă. Foarte simplu și clar. Și acest lucru se pare a fi corect, dacă este să vorbim despre moștenirea grupei de sânge, a culorii pielii sau a culorii ochilor. Însă dacă este vorba despre crearea organismului, despre constituția ființei vii, acest lucru nu mai e adevărat. În ultimii ani, am aflat că banda lungă de ADN în unele locuri este marcată. (Cine dintre dvs. are informații din genetică, va înțelege că am în vedere marcarea citozinei în interiorul lanțului de ADN.) Exact la fel face înainte de examen un student bun: ia creionul și își subliniază ceea ce trebuie să învețe imediat. Iar ceea ce nu vrea să rețină în acel moment taie. Natura face absolut la fel: tații “își subliniază” în lanțul de ADN unul și același segment, iar mamele “își subliniază” în lanțul lor de ADN, unul și același segment. Și acest lucru nu se întâmplă în unele și aceleași locuri. Este un anumit tip masculin de subliniere a informației în lanțul de ADN masculin și un tip feminin, care se deosebește de cel masculin. În partea marcată de tată,

ADN-ului îi este subliniată informația care va fi folosită la formarea membranelor, în care va avea loc sau se va petrece viața embrionului, precum și informația necesară construcției placentei, prin care copilul primește hrană din sângele mamei. Repet, acest lucru este subliniat de ADN-ul din partea tatălui. Nu demult, s-a descoperit că ceea ce este marcat de informația genetică ce vine dinspre mamă reprezintă un proces complicat din care embrionul își construiește organismul.

Toate acestea le cunoaștem studiind cazurile de patologie. Uneori, după fecundare, are loc un proces patologic, când rămâne doar un pro-nucleus masculin iar celula feminină moare. Adică ceea ce apare ca rezultat nu este o ființă umană. Este o formație compusă dintr-o multitudine de bule și membrane. În asemenea caz, sarcina se termină cu un avort spontan iar în aceste țesuturi nu se va găsi formația unui embrion. Din câte se vede, nu a avut loc fecundarea. A fost transmisă doar informația tatălui: cum să construiești un adăpost. Și dimpotrivă, foarte rar însă există și cazuri în care în uterul unei femei unul din ovule începe să se dezvolte. Iar, ca rezultat, apare doar partea de informație genetică a femeii, adică se formează doar părți din organism: păr, dinți, unghii și chiar elemente de țesut nervos, dar toate acestea nu sunt organizate. Ființa umană nu este concepută, s-au format doar părți care nu sunt adunate într-un tot întreg. Această descoperire este foarte importantă pentru ultimii doi ani, căci în sfera minusculă cu diametrul de 150 microni în zigot, imediat după pătrunderea spermatozoidului în interiorul ovulului, ca urmare a marcării citozinei în lanțul ADN, este înscrisă informația care determină “îndatoririle” clare ale informației feminine și masculine. Se presupune că deprinderile masculine constau în construirea unui adăpost și obținerea hranei,

iar cele feminine în construcția organismului. Toate acestea sunt deja înscrise în sfera minusculă, numită “zigot”. Dacă toate aceste descoperiri recente din genetică și biologie nu-i conving pe contemporanii noștri de faptul că omul este om chiar de la concepție, acest lucru se întâmplă nu pentru că ei nu ar fi destul de raționali. Acest lucru se întâmplă pentru că ei nu observă dovezile. Pur și simplu ei preferă să rămână neinformați. Ca om de știință, sunt gata să mă adresez oricărui parlament din lume: “Parlamentari, nu aveți dreptul să ascundeți adevărul de cei care v-au ales! Trebuie să le spuneți oamenilor că ființa umană începe în momentul concepției, altfel tot ceea ce realizați nu se va numi «consens», ci «nonsens», adică o confuzie totală, un refuz al adevărului. Nici un guvern din lume nu are dreptul să renunțe la adevăr, indiferent de faptul că susține sau nu democrația și pluralismul. Oamenilor trebuie să li se ofere doar adevărul și nimic în afară doar de adevăr. Căci numai adevărul eliberează.”

Ultimul lucru. Dacă credeți în Dumnezeu, nu e nevoie să studiați genetica - și așa știți cum să vă comportați. Știți și răspunsul la întrebările de tipul: ce înseamnă ființa umană, cum putem apăra ființa umană, cum să respectăm ființa umană, putem sau nu să manipulăm embrionii umani. Pentru luarea de decizii, nu trebuie să ascultați comentarii la radio și televiziune. Cel mai important este să rețineți un mic precept. Dacă legislației, oamenii de știință etc. vor învăța să respecte acest precept, voi putea să cred că în continuare știința va sluji corect omenirii. Acest precept de fapt, este foarte simplu și rezolvă totul: “Ceea ce i-ați făcut unuia dintre frații mei mai mici, mi-ați făcut mie”.

Jérôme Lejeune

Traducere și adaptare Asociația Provita Media

Legislatorii statului mexican Tamaulipas, au respins o încercare de a legaliza avortul

Congresul statului, care se află la graniță cu Statelor Unite, a respins chiar și includerea acestui proiect pe ordinea de zi a legislativului.

„Este un subiect care are de a face cu viața unei persoane umane, și cred că viața începe din momentul concepției”, a declarat deputatul Jorge Infonorte Diaz Casillas, „și nu după 12 săptămâni, cum s-a argumentat în Districtul Federal (Mexico City), atunci când femeile au obținut acolo dreptul la avort.”

Autoritățile din Mexico City au legalizat avortul anul trecut pentru primele douăsprezece săptămâni de graviditate, o normă legală care este în prezent obiectul

unei examinări de Curtea Supremă, după ce guvernul federal a depus o plângere.

Legislatorul Gualdalupe González Galván este de acord cu Casillas, și a adăugat că „în cazul în care este propusă o inițiativă, toate fracțiunile din Congres ar trebui să asculte reciproc punctul de vedere și să ofere un răspuns care ar respecta dreptul la viață.”

Infonorte mai comunică faptul că, deși majoritatea deputaților sunt împotriva avortului, câțiva membri ai Partidului Socialiștilor și Partidul Revoluției Democratice (PRD) sunt în favoarea acestuia.

Infonorte

În Belarusia va fi interzisă publicitatea „astrologilor”, „vrăjitorilor” și „ghicitorilor”

Parlamentul Belarusiei a adoptat modificări la legea cu privire la publicitate, în conformitate cu care în republică va fi interzisă publicitatea serviciilor „persoanelor cu capacități extrasensoriale”, „astrologilor”, „ghicitorilor”, „vrăjitorilor” și „prezicătorilor”.

În plus, va fi interzisă și publicitatea consultațiilor psihologice, cu excepția cazurilor când un astfel de serviciu este efectuat de către instituțiile de stat sau de învățământ.

Legea va interzice și publicitatea „serviciilor sexuale” inclusiv a celor care sunt prezentate drept „asistență psihologică”, „comunicare”, „masaj”, „agrement” sau alte activități legale.

CEDO dă dreptate Patriarhiei Ecumenice

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a făcut dreptate Patriarhiei Ecumenice într-un litigiu de mai mulți ani pe care aceasta îl avea cu Turcia, acceptând recursul Patriarhiei de la Fanar. Concret, Patriarhia Ecumenică se află în litigiu cu Turcia în ceea ce privește regimul de proprietate asupra clădirii orfelinului Prinkipou, din Turcia de astăzi. De asemenea, forul european de justiție nu numai că a dat dreptate Patriarhiei, ci a și condamnat Turcia pentru încălcarea dreptului de proprietate al Patriarhiei. Curtea și-a rezervat dreptul de a stabili modul în care Patriarhia va fi repusă în drepturi. În urma unei conferințe de presă, ținută în data de 8 iulie 2008, la birourile Patriarhiei Ecumenice din Athena (cartierul Kolonaki), profesorul de drept Nikolaos Alivizatos, de la Universitatea din Atena, a declarat că hotărârea CEDO este „cu atât mai importantă, dacă ținem seama de faptul că și judecătorul turc a fost de acord cu această condamnare categorică a Turciei. Hotărârea a fost unanimă: 7 judecători din 7 au votat pentru, iar 3 dintre aceștia au considerat că există circumstanțe agravante pentru condamnarea Turciei.

Potrivit declarațiilor făcute de prof. N. Alivizatos, evenimentul este important și pentru că „demonstrează fără echivoc nu numai că Patriarhia Ecumenică poate deține proprietăți mobile și imobile în Turcia, dar și că dreptul său de proprietate este protejat de legile dreptului internațional”. Despre clădirea de 23.000 de metri pătrați a orfelinului Prinkipou se spune că ar fi cea mai mare clădire construită din lemn în întreaga lume. Clădirea a fost cumpărată de familia unui bancher grec din Constantinopol și donată Patriarhiei Ecumenice la începutul secolului al XX-lea. Activitatea orfelinului organizat aici a fost întreruptă de autoritățile turce în 1964, după care a urmat o adevărată luptă în justiție pentru recunoașterea dreptului de proprietate al Patriarhiei asupra clădirii. Astfel, s-a ajuns că, la 20 martie 2006, clădirea să fie transferată în proprietate statului turc. Patriarhia Ecumenică a apelat apoi la CEDO, care i-a redat dreptul de proprietate asupra clădirii, urmând ca statul turc să restituie clădirea sau contravaloarea acesteia în bani.

Lumea anglicană s-a separat definitiv în două tabere

(Fellowship of Confessing Anglicans, FOCA) a fost adoptată la finalul Conferinței Internaționale cu privire la viitorul anglicanismului (GAFCON), care s-a desfășurat la Ierusalim. Printre liderii conservatorilor se află arhiepiscopul de Sidney Peter Jensen, arhiepiscopul de Uganda Henry Luke Orombi și arhiepiscopul de Niger Peter Akinola.

Spiritul conservator domină și în bisericile anglicane din Africa, Asia și America de Sud. La conferința organizată la Ierusalim au participat peste 300 de episcopi și arhiepiscopi, 2/3 din acestea intenționează să blocheze conferința internațională anglicană din Lambeth care este organizată odată la zece ani de către arhiepiscopul de Canterbury.

Membrii FOCA intenționează să rupă relațiile cu principalele biserici anglicane din SUA și Canada care sunt învinuite de trădarea principiilor biblice. Anglicanii doresc și reîntoarcerea la „The Book of Common Prayer” (Cartea rugăciunii comune) din 1662, renunțând la interpretările contemporane. În FOCA va fi creat un Consiliu al primarilor din care vor face parte cei mai influenți ierarhi. Potrivit *The Guardian*, ierarhii care au participat la conferința GAFCON reprezintă peste jumătate din lumea anglicană, iar crearea unei structuri bisericești înseamnă divizarea completă a anglicanilor.

Vor interzice construcția minaretelor în Elveția?

Locuitorii Elveției vor trebui să se pronunțe în problema interzicerii construcției în țară a minaretelor. În acest scop, la inițiativa Partidului Popular Elvețian, au fost colectate deja peste 115 mii de semnături, chiar dacă pentru organizarea unui referendum este nevoie doar de 50 de mii.

Autorii petiției care trage alarma la „islamizarea societății” vede în minarete mai mult un simbol al dominației politice ai minorității musulmane, decât un simbol religios.

În opinia autorilor, interdicția nu încălca în nici un fel drepturile cetățenilor, pentru că „mii de moschee din statele islamice nu dispun de minarete”.

În țară locuiesc în jur de 350 de mii de musulmani, iar populația Elveției este de 7,6 milioane de persoane. În cazul în care legea, care va interzice astfel de construcții, va fi adoptată, minaratele existente nu vor

fi demolate”.

Acum, parlamentul elvețian urmează să decidă în ce măsură organizarea referendumului este legală.

Partidul Popular Elvețian a obținut o victorie zdrobitoare în cadrul alegerilor parlamentare din 2007. Observatorii din partea ONU, care au monitorizat campania electorală a popularilor, au calificat mesajele acestora drept „rasiste” și „xenofobe”.

Novopress

Protoiereul Mitrofor Gavriil GRAUR a trecut la Domnul

Apostol.

La 28 august 1958 Arhiepiscopul de Chișinău Nectarie I-a hirotonit în treapta de diacon, iar la 14 septembrie 1958 în cea de preot.

Pe parcursul activității sale pastorale protoiereul Gavriil Graur s-a manifestat drept un slujitor exemplar, plin de modestie, energic și râvnitor față de cele duhovnicești. Prin cumsecădenia sa și-a câștigat dragostea și respectul din partea creștinilor pe care i-a păstorit jumătate de veac. Grație activității sale a fost decorat cu toate distincțiile bisericești.

A slujit în mai multe parohii din republică. Din anul 1984 se stabilește în capitală slujind la bisericile „Tuturor Sfinților”, „Sf. Constantin și Elena” și „Nașterea Maicii Domnului”.

Părintele Gavriil a fost un adevărat ostaș a lui Hristos, care s-a trudit pe ogorul Domnului în perioada de prigoană pentru Biserică. Necătând la toate greutățile a reușit să propovăduiască cuvântul Evangheliei printre atei, să mențină ușile bisericii deschise și să îndulcească inimile credincioșilor cu sfintele slujbe.

După o boală grea și îndelungată a decedat la data de 8 iulie.

Mitropolia Chișinăului și a întregii Moldove aduce sincere condoleanțe îndureratei familii, rudelor și celor pe care i-a păstorit părintele Gavriil.

Protoiereul Mitrofor Gavriil GRAUR a trecut la Domnul la patriarhala vârstă de 85 de ani.

Protoiereul Gavriil Graur s-a născut la 26 martie 1923 în s. Gvozdova, r. Florești într-o familie profund religioasă, tatăl fiind dascăl.

În anul 1936 a absolvit Școala de 7 clase. În 1940 absolvă Școala de dascăli de la Mănăstirea Rudi, iar în 1969 – Seminarul Teologic din Moscova.

S-a casatori în anul 1947 cu Xenia

Stimați cititori, puteți vizita varianta electronică a publicației noastre pe adresa:

www.geocities.com/cortodox

ne puteți transmite mesajele și prin poșta electronică la următoarea adresă:

fuste_i_nicolae@yahoo.com

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la „Curierul Ortodox” pe anul 2008

MATERIALELE PUBLICE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox

Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa redacției:
„Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.geocities.com/cortodox>

REDACTIA

Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia „Prag”
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 1100
Comanda: 1442